32006R0108

27.1.2006 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE L 24/1

REGULAMENTUL (CE) NR. 108/2006 AL COMISIEI
din 11 ianuarie 2006
de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1725/2003 al Comisiei din 29 septembrie 2003 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) 1, 4, 6 și 7, Standardele Internaționale de Contabilitate (IAS) 1, 14, 17, 32, 33 și 39 și Interpretarea Comitetului de Interpretare a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) 6

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 de aplicare a standardelor internaționale de contabilitate [1], în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

(1) Anumite standarde internaționale de contabilitate și interpretările aferente, în vigoare la 14 septembrie 2002, au fost adoptate prin Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 al Comisiei [2].

(2) La 30 iunie 2005, Comitetul Internațional pentru Standarde de Contabilitate (IASB) a publicat Amendamentul la IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară* și Baza pentru concluzii a IFRS 6 *Explorarea și evaluarea resurselor minerale* pentru a clarifica formularea unei derogări acordate entităților care adoptă pentru prima dată IFRS-urile care au ales să adopte IFRS 6 înainte de 1 ianuarie 2006.

(3) La 18 august 2005, IASB a publicat IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații de prezentat*. Standardul în cauză prevede noi cerințe menite să amelioreze informațiile privind instrumentele financiare prezentate în situațiile financiare ale entităților. El înlocuiește IAS 30 *Informații prezentate în situațiile financiare ale băncilor și instituțiilor financiare similare*, precum și anumite cerințe ale IAS 32 *Instrumente financiare: prezentare și descriere*.

(4) La 18 august 2005, IASB a publicat, de asemenea, Amendamentul la IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare – Informații prezentate privind capitalul*, care instituie cerințe de raportare privind capitalul entităților.

(5) La 18 august 2005, IASB a publicat Amendamentele la IAS 39 *Instrumente financiare; recunoaștere și evaluare* și IFRS 4 *Contracte de asigurări – Contracte de garanție financiară*. Aceste amendamente sunt menite să garanteze că emitenții de contracte de garanție financiară înregistrează în bilanț datoriile care decurg din aceste contracte.

(6) La 1 septembrie 2005, Comitetul de Interpretare a Standardelor de Raportare Financiară (IFRIC) a publicat Interpretarea (IFRIC) 6 *Datorii provenite din participarea la o piață specifică – Deșeuri din echipamente electrice și electronice*, denumită în continuare „IFRIC 6”. IFRIC 6 precizează modalitățile de contabilizare a datoriilor legate de costurile de gestionare a deșeurilor.

(7) Consultarea experților tehnici în domeniu a confirmat că IFRS 1, 4 și 7, IAS 1 și 39 și IFRIC 6 îndeplinesc cerințele tehnice de adoptare prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

(8) Adoptarea IFRS 7 implică, în consecință, modificarea altor standarde internaționale de contabilitate pentru a asigura coerența internă a ansamblului standardelor. Amendamentele care rezultă se referă la IFRS 1 și 4 și IAS 14, 17, 32, 33 și 39.

(9) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 ar trebui modificat în consecință.

(10) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului de reglementare pentru contabilitate,

[1] JO L 243, 11.9.2002, p. 1.
[2] JO L 261, 13.10.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2106/2005 (JO L 337, 21.12.2005, p. 16).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1725/2003 se modifică după cum urmează:

1. Standardul Internațional de Raportare Financiară IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară* se modifică în conformitate cu Amendamentul la IFRS 1 și la Baza pentru concluzii a IFRS 6 *Explorarea și evaluarea resurselor minerale*, în conformitate cu anexa la prezentul regulament;

2. Standardul Internațional de Contabilitate IAS 30 *Informații prezentate în situațiile financiare ale băncilor și instituțiilor financiare similare* se înlocuiește cu IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*, în conformitate cu anexa la prezentul regulament;

3. Standardul Internațional de Contabilitate IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare – Informații prezentate privind capitalul* se modifică în conformitate cu amendamentul la IAS 1, în conformitate cu anexa la prezentul regulament;

4. IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare* și IFRS 4 *Contracte de asigurări* se modifică în conformitate cu amendamentele la aceste două standarde, în conformitate cu anexa la prezentul regulament;

5. Interpretarea Comitetului Internațional de Interpretare a Standardelor de Raportare Financiară (IFRIC) 6 *Datorii provenite din participarea la o piață specifică – Deșeuri din echipamente electrice și electronice* se introduce în conformitate cu anexa la prezentul regulament;

6. Adoptarea IFRS 7 implică, în consecință, modificarea IFRS 1 și IFRS 4, precum și a IAS 14, IAS 17, IAS 32, IAS 33 și IAS 39 în conformitate cu apendicele C la IFRS 7, în conformitate cu anexa la prezentul regulament;

7. IAS 32 se modifică în conformitate cu amendamentele la IAS 39 și IFRS 4, în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

(1) Entitățile aplică amendamentul la IFRS 1 și amendamentele la IAS 39 și IFRS 4 în conformitate cu anexa la prezentul regulament de la data deschiderii exercițiului financiar 2006.

(2) Entitățile aplică IFRS 7 și amendamentul la IAS 1 în conformitate cu anexa la prezentul regulament de la data deschiderii exercițiului financiar 2007.

(3) Entitățile aplică Interpretarea IFRIC 6 în conformitate cu anexa la prezentul regulament de la data deschiderii exercițiului financiar 2006.

Cu toate acestea, entitățile al căror exercițiu financiar începe în decembrie aplică IFRIC 6 de la data deschiderii exercițiului lor financiar 2005.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 ianuarie 2006.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei

ANEXĂ

STANDARDE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARE

IFRS 1	Amendament la IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară* și Baza pentru concluzii a IFRS 6 *Explorarea și evaluarea resurselor minerale*
IFRS 7	IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*
IAS 1	Amendament la IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare – Informații prezentate privind capitalul*
IAS 39 IFRS 4	Amendamente la IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare* și IFRS 4 *Contracte de asigurări – Contracte de garanție financiară*
IFRIC 6	Interpretarea IFRIC 6 *Datorii provenite din participarea la o piață specifică – Deșeuri din echipamente electrice și electronice*

Reproducerea autorizată în Spațiul Economic European. Toate drepturile rezervate în afara SEE, cu excepția dreptului de reproducere în scopurile utilizării personale sau în alte scopuri legale. Informații suplimentare pot fi obținute de la IASB la adresa www.iasb.org

Amendament la IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară*

Prezentul document cuprinde modificările aduse IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară*. Acest amendament finalizează propunerile de modificare a IFRS 1 conținute într-un proiect de prezentare a amendamentelor propuse publicat la 29 aprilie 2005.

Amendament la IFRS 1

Alineatul (36B) și titlul care îl precede se modifică după cum urmează.

Scutire de la obligația de a prezenta informații comparative pentru IFRS 6

(36B) O entitate care adoptă IFRS-urile înainte de 1 ianuarie 2006 și alege să adopte IFRS 6 *Explorarea și evaluarea resurselor minerale* înainte de 1 ianuarie 2006 nu are obligația de a aplica cerințele IFRS 6 informațiilor comparative prezentate în primele sale situații financiare întocmite pe baza IFRS.

STANDARDUL INTERNAȚIONAL DE RAPORTARE FINANCIARĂ 7

Instrumente financiare: Informații prezentate

OBIECTIV

(1) Obiectivul prezentului standard este de a impune entităților obligația de a furniza informații în situațiile lor financiare pentru a le permite utilizatorilor să evalueze:

(a) importanța instrumentelor financiare pentru situația financiară și activitatea financiară a entității

și

(b) natura și amploarea riscurilor care decurg din instrumentele financiare și la care entitatea este expusă în timpul exercițiului financiar și la data închiderii acestuia, precum și modul în care entitatea gestionează aceste riscuri.

(2) Principiile expuse în prezentul standard completează principiile de recunoaștere, evaluare și prezentare a activelor și datoriilor financiare menționate în IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentarea informațiilor* și IAS 39 *Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare*.

DOMENIU DE APLICARE

(3) Prezentul standard se aplică de către toate entitățile tuturor tipurilor de instrumente financiare, cu următoarele excepții:

(a) investițiile în filiale, entități asociate și asociații în participațiune contabilizate în conformitate cu IAS 27 *Situații financiare consolidate și individuale*, IAS 28 *Investiții în entitățile asociate* sau IAS 31 *Interese în asociațiile în participațiune*. Cu toate acestea, în unele cazuri, IAS 27, IAS 28 sau IAS 31 permit unei entități să contabilizeze o investiție într-o filială, o entitate asociată sau asociație în participațiune în conformitate cu IAS 39; în aceste cazuri, entitățile vor aplica prevederile în materie de raportare menționate în IAS 27, IAS 28 sau IAS 31, în plus față de cele din prezentul standard. Entitățile aplică, de asemenea, prezentul standard instrumentelor derivate pentru o investiție într-o filială, o entitate asociată sau o asociație în participațiune, cu excepția cazului în care instrumentul derivat corespunde definiției unui instrument de capitaluri proprii al entității din IAS 32;

(b) drepturile și obligațiile angajatorilor din cadrul planurilor de beneficii ale angajaților pentru care se aplică IAS 19 *Beneficiile angajaților*;

(c) contractele pentru contraprestații contingente într-o combinare de întreprinderi (a se vedea IFRS 3 *Combinări de întreprinderi*). Această excepție se aplică numai dobânditorului;

(d) contractele de asigurări definite în IFRS 4 *Contracte de asigurări*. Cu toate acestea, prezentul standard se aplică instrumentelor derivate care sunt încorporate în contracte de asigurare, în cazul în care IAS 39 cere unei entități să contabilizeze aceste instrumente separat;

(e) instrumentele financiare, contractele și obligațiile din cadrul tranzacțiilor cu plata pe bază de acțiuni cărora li se aplică IFRS 2 *Plata pe bază de acțiuni*, ținând seama că prezentul standard se aplică contractelor care intră sub incidența alineatelor (5)–(7) din IAS 39.

(4) Prezentul standard se aplică instrumentelor financiare care sunt sau nu sunt contabilizate. Instrumentele financiare contabilizate includ activele și datoriile financiare care intră sub incidența IAS 39. Instrumentele financiare necontabilizate includ anumite instrumente financiare care, deși fac parte din domeniul de aplicare al IAS 39, intră sub incidența prezentului standard (precum anumite angajamente de creditare).

(5) Prezentul standard se aplică contractelor de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care intră sub incidența IAS 39 [a se vedea alineatele (5)–(7) din IAS 39].

CATEGORII DE INSTRUMENTE FINANCIARE ȘI NIVELUL INFORMAȚIILOR PREZENTATE

(6) Atunci când prezentul standard cere ca o informație să fie prezentată pe categorii de instrumente financiare, o entitate va clasifica instrumentele financiare în categorii adaptate la natura informațiilor prezentate și ținând seama de caracteristicile acestor instrumente. O entitate furnizează informații suficiente pentru a permite o reconciliere cu posturile prezentate în bilanț.

IMPORTANȚA INSTRUMENTELOR FINANCIARE PENTRU SITUAȚIA ȘI ACTIVITATEA FINANCIARĂ

(7) **O entitate prezintă informații care permit utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze importanța instrumentelor financiare pentru situația și activitatea sa financiară.**

Bilanțul

Categoriile de active financiare și de datorii financiare

(8) Valoarea contabilă a fiecăreia dintre următoarele categorii, astfel cum sunt definite în IAS 39, va fi indicată fie în bilanț, fie în notele anexate la situațiile financiare:

(a) active financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere, indicând separat (i) elementele desemnate ca atare la recunoașterea lor inițială și (ii) elementele desemnate ca fiind deținute pentru tranzacționare în conformitate cu IAS 39;

(b) investiții păstrate până la scadență;

(c) împrumuturi și creanțe;

(d) active financiare disponibile pentru vânzare;

(e) datoriile financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere, indicând separat (i) elementele desemnate ca atare la recunoașterea lor inițială și (ii) elementele desemnate ca fiind deținute pentru tranzacționare în conformitate cu IAS 39

și

(f) datorii financiare evaluate la costul amortizat.

Activele financiare sau datoriile financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere

(9) Dacă o entitate a desemnat un împrumut sau o creanță (sau un grup de împrumuturi sau creanțe) ca fiind la valoare justă prin contul de profit și pierdere, ea va indica:

(a) expunerea maximă la *riscul de credit* [a se vedea alineatul (36) litera (a)] a împrumutului sau a creanței (sau a grupului de împrumuturi sau de creanțe) la data închiderii exercițiului financiar;

(b) valoarea la care orice derivat de credit asociat sau instrumente similare limitează această expunere maximă la riscul de credit;

(c) valoarea variației valorii juste a împrumutului sau a creanței (sau a grupului de împrumuturi sau creanțe), pe parcursul exercițiului financiar și cumulat, care poate fi atribuită variațiilor riscului de credit al activului financiar, determinată:

(i) sub forma sumei reprezentând variația valorii sale juste care nu poate fi atribuită fluctuațiilor condițiilor de piață care dau naștere *riscului de piață*

sau

(ii) recurgând la o metodă alternativă care, în opinia entității, prezintă în modul cel mai fidel suma variației valorii juste a activului financiar care poate fi atribuită variațiilor *riscului de credit* al acestuia.

Fluctuațiile condițiilor de piață care dau naștere riscului de piață includ variațiile unei rate a dobânzii (de referință) observate, ale prețului bunurilor de larg consum, ale cursurilor de schimb valutar sau ale unui indice al prețurilor sau al ratelor;

(d) suma reprezentând variația valorii juste a oricărui derivat de credit asociat sau al instrumentelor similare survenită în cursul exercițiului financiar sau cumulat de la desemnarea împrumutului sau a creanței.

(10) Dacă o entitate a desemnat o datorie financiară ca fiind la valoarea justă prin contul de profit și pierdere în conformitate cu alineatul (9) din IAS 39, ea va indica:

(a) valoarea variației valorii juste a respectivei datorii financiare, în cursul exercițiului financiar și cumulat, care poate fi atribuită variațiilor riscului de credit al respectivei datorii financiare, determinată:

(i) sub forma sumei reprezentând variația valorii sale juste care nu poate fi atribuită fluctuațiilor condițiilor de piață care dau naștere *riscului de piață* [a se vedea alineatul (B4) din apendicele B]

sau

(ii) recurgând la o metodă alternativă care prezintă, în opinia entității, în modul cel mai fidel, suma variației valorii juste a datoriei financiare care poate fi atribuită variațiilor riscului de credit al acesteia.

Fluctuațiile condițiilor de piață care dau naștere riscului de piață includ variațiile unei rate a dobânzii de referință, ale prețului unui instrument financiar al unei alte entități, ale prețurilor bunurilor de larg consum, ale cursurilor de schimb valutar sau ale unui indice al prețurilor sau al ratelor. Pentru contractele care includ un element de capital variabil, fluctuațiile condițiilor de piață cuprind variațiile activității fondului de investiții intern sau extern asociat;

(b) diferența dintre valoarea contabilă a datoriei financiare și suma pe care entitatea are obligația contractuală să o achite, la scadență, deținătorului obligației.

(11) O entitate va furniza următoarele informații:

(a) metodele utilizate pentru a îndeplini cerințele prevăzute la alineatele (9) litera (c) și (10) litera (a);

(b) dacă entitatea estimează că informațiile furnizate în conformitate cu prevederile alineatelor (9) litera (c) sau (10) litera (a) nu prezintă, în mod fidel, variația valorii juste a activului financiar sau a datoriei financiare care poate fi atribuită fluctuațiilor riscului de credit, motivele care au permis să se ajungă la această concluzie și factorii pe care entitatea îi consideră pertinenți.

Reclasificarea

(12) Dacă o entitate a reclasificat un activ financiar ca fiind evaluat:

(a) la cost sau la cost amortizat și nu la valoarea justă

sau

(b) la valoarea justă și nu la cost sau la cost amortizat,

ea va indica suma reclasificată astfel dintr-o categorie în alta și motivele reclasificării [a se vedea alineatele (51) – (54) din IAS 39].

Derecunoașterea

(13) O entitate poate să transfere active financiare astfel încât toate sau o parte din aceste active să nu îndeplinească condițiile pentru derecunoaștere [a se vedea alineatele (15)–(37) din IAS 39]. Entitatea indică pentru fiecare categorie de active în cauză:

(a) natura activelor;

(b) natura riscurilor și avantajelor asociate proprietății asupra acestor active, la care entitatea rămâne expusă;

(c) dacă entitatea continuă să recunoască ansamblul acestor active, valorile contabile ale acestora și ale datoriilor asociate

și

(d) dacă entitatea continuă să recunoască activele în măsura implicării sale continue, valoarea contabilă totală a activelor originale, suma activelor pe care entitatea continuă să le contabilizeze și valoarea contabilă a datoriilor asociate.

Instrumentul de garanție

(14) O entitate va indica:

(a) valoarea contabilă a activelor financiare cu care se garantează datorii sau eventuale datorii, inclusiv sumele reclasificate în conformitate cu alineatul (37) litera (a) din IAS 39

și

(b) termenele și condițiile acestei utilizări în calitate de garanție.

(15) În cazul în care o entitate deține o garanție (a unui activ financiar sau nefinanciar) pe care este autorizată să o vândă sau să o ofere în garanție în condițiile în care proprietarul garanției își respectă obligațiile, ea va indica:

(a) valoarea justă a garanției deținute;

(b) valoarea justă a oricărei garanții de acest gen vândute sau oferite ca garanție dacă entitatea are obligația să o restituie

și

(c) termenele și condițiile asociate cu utilizarea ei în calitate de garanție.

Contul de corectare a valorii pentru pierderile din credite

(16) Atunci când activele financiare pierd din valoare din cauza pierderilor din credite, iar entitatea înregistrează pierderile de valoare într-un cont de corectare a valorii separat (care înregistrează, de exemplu, pierderile de valoare ale unor active individuale sau pierderile de valoare referitoare la un ansamblu de active) în loc să reducă direct valoarea contabilă a activelor în cauză, ea furnizează o reconciliere a variațiilor acestui cont pe durata exercițiului financiar pentru fiecare categorie de active financiare.

Instrumente financiare compuse cuprinzând elemente derivate încorporate multiple

(17) În cazul în care o entitate a emis un instrument care conține o componentă de datorii și o componentă de capitaluri proprii [a se vedea alineatul (28) din IAS 32], iar acest instrument cuprinde multiple elemente derivate încorporate ale căror valori sunt interdependente (de exemplu, un instrument de împrumut convertibil), ea va indica existența acestor elemente.

Neîndeplinirea obligațiilor

(18) Pentru *împrumuturile nedecontate* recunoscute la data închiderii exercițiului financiar, o entitate prezintă următoarele informații:

(a) informații detaliate privind orice neplată a principalului, dobânzilor, fondului de amortizare sau orice încălcare a prevederilor de răscumpărare a împrumuturilor respective în decursul exercițiului financiar;

(b) valoarea contabilă a împrumuturilor pentru care nu s-au îndeplinit obligațiile la data închiderii exercițiului financiar

și

(c) dacă obligațiile de plată au fost îndeplinite sau dacă termenele împrumutului neachitat au fost renegociate înainte de data autorizării în vederea publicării situațiilor financiare.

(19) În cazul în care, în cursul exercițiului financiar, intervin nereguli în executarea contractului de creditare, altele decât cele menționate la alineatul (18), entitatea prezintă informațiile prevăzute la alineatul (18) dacă respectivele încălcări au permis împrumutătorului să solicite o rambursare anticipată (cu excepția cazului în care neregulile au fost remediate sau termenele împrumutului au fost renegociate la data închiderii exercițiului financiar sau înainte de această dată).

Contul de profit și pierdere și capitalurile proprii

Elemente de venituri, cheltuieli, câștiguri sau pierderi

(20) O entitate va prezenta informații privind următoarele elemente de venituri, cheltuieli, câștiguri sau pierderi în situațiile sale financiare sau în notele anexate acestora:

(a) câștigurile nete sau pierderile nete generate de:

(i) active financiare sau datorii financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere, indicând separat câștigurile și pierderile referitoare la activele sau datoriile desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere la recunoașterea lor inițială și câștigurile și pierderile referitoare la activele sau datoriile desemnate ca fiind deținute pentru tranzacționare în conformitate cu IAS 39;

(ii) activele financiare disponibile pentru vânzare, indicând separat suma câștigurilor sau pierderilor recunoscute direct în capitalurile proprii în cursul exercițiului financiar și suma ieșirilor din capitalurile proprii recunoscută în contul de profit și pierdere al exercițiului financiar;

(iii) investițiile păstrate până la scadență;

(iv) împrumuturile și creanțele

și

(v) datoriile financiare evaluate la cost amortizat;

(b) câștigul total din dobânzi și cheltuiala totală cu dobânzile (calculate prin metoda dobânzii efective) pentru activele financiare sau datoriile financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere;

(c) câștigurile și pierderile cu comisioanele (cu excepția sumelor luate în considerare pentru determinarea dobânzii efective) asociate cu:

(i) activele și datoriile financiare care nu sunt desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere

și

(ii) activitățile fiduciare și alte activități similare care conduc entitatea la deținerea sau plasarea activelor în numele unor persoane fizice, fonduri fiduciare, planuri de pensii cu beneficii și alte instituții;

(d) câștiguri din dobânzi acumulate din activele financiare care au suferit o pierdere a valorii, în conformitate cu IAS 39 alineatul (AG93)

și

(e) suma pierderilor de valoare pentru fiecare categorie de activ financiar.

Alte informații prezentate

Politicile contabile

(21) În conformitate cu alineatul (108) din IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare*, o entitate prezintă, în rezumatul principalelor politici contabile, informații privind baza sau bazele de evaluare utilizate pentru redactarea situațiilor financiare, precum și alte politici contabile utilizate care sunt necesare pentru o bună înțelegere a situațiilor financiare.

Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

(22) O entitate va prezenta separat următoarele informații pentru fiecare tip de acoperire împotriva riscurilor prevăzut de IAS 39 (de exemplu: acoperirea valorii juste, acoperirea fluxurilor de trezorerie și acoperirea unei investiții nete într-o entitate din străinătate):

(a) o descriere a fiecărui tip de acoperire;

(b) o descriere a instrumentelor financiare desemnate ca instrumente de acoperire împotriva riscurilor și valoarea lor justă la data închiderii exercițiului financiar

și

(c) natura riscurilor acoperite.

(23) Pentru acoperirea fluxurilor de trezorerie, o entitate indică:

(a) perioadele în cursul cărora se așteaptă să aibă loc variații ale fluxurilor de trezorerie care să afecteze contul de profit și pierdere;

(b) o descriere a tuturor tranzacțiilor prevăzute pentru care se aplica anterior o contabilitate de acoperire împotriva riscurilor, dar care nu va mai interveni conform estimărilor;

(c) suma care a fost contabilizată în capitaluri proprii în cursul exercițiului financiar;

(d) suma care a fost decontabilizată din capitalurile proprii și contabilizată în contul de profit și pierdere al exercițiului financiar, arătând sumele incluse în fiecare element-rând al contului de profit și pierdere

și

(e) suma care a fost decontabilizată din capitalurile proprii în cursul exercițiului financiar și adăugată la costul inițial sau altă valoare contabilă a unui activ sau datorie nefinanciar(ă) a căror achiziție sau apariție constituia o tranzacție acoperită împotriva riscurilor prevăzută și foarte probabilă.

(24) O entitate va indica separat:

(a) în acoperirea valorii juste, câștigurile sau pierderile:

(i) din instrumentul de acoperire împotriva riscurilor

și

(ii) din elementul acoperit împotriva riscurilor care poate fi atribuit riscului acoperit;

(b) ineficiența recunoscută în contul de profit și pierdere care decurge din acoperirile fluxurilor de trezorerie

și

(c) ineficiența recunoscută în contul de profit și pierdere care decurge din acoperirile unor investiții nete în entități din străinătate.

Valoarea justă

(25) Cu excepția prevederilor alineatului (29), pentru fiecare categorie de active și datorii financiare [a se vedea alineatul (6)], o entitate va indica valoarea justă a respectivei categorii de active și datorii pentru a permite compararea cu valoarea sa contabilă.

(26) Atunci când furnizează informații privind valoarea justă, o entitate regrupează activele financiare și datoriile financiare în categorii, dar nu le compensează decât în măsura în care valorile lor contabile sunt compensate în bilanț.

(27) O entitate va indica:

(a) metodele și, în cazul în care se utilizează o tehnică de evaluare, ipotezele aplicate în determinarea valorii juste a fiecărei categorii de active financiare sau de datorii financiare. De exemplu, o entitate va prezenta, după caz, informații privind ipotezele referitoare la ratele rambursării anticipate, ratele estimate ale pierderilor din creanțe și ratele dobânzilor sau ratele de actualizare;

(b) dacă valorile juste sunt determinate în totalitate sau parțial, prin trimitere directă la prețurile publicate pe o piață activă sau estimate folosind o tehnică de evaluare [a se vedea IAS 39 alineatele (AG71) – (AG79)];

(c) dacă valorile juste recunoscute sau prezentate în situațiile financiare sunt determinate în totalitate sau parțial conform unei tehnici de evaluare bazate pe ipoteze care nu sunt sprijinite de prețurile tranzacțiilor curente ce pot fi observate pe piață pentru același instrument (adică, fără modificare sau recondiționare) și nu se bazează pe datele care pot fi observate pe piață. Pentru valorile juste care sunt recunoscute în situațiile financiare, dacă substituirea uneia sau mai multor ipoteze de acest gen cu una sau mai multe alternative posibile în mod rezonabil determină o modificare importantă a valorii juste, entitatea va menționa acest fapt și va arăta efectele acestei substituiri. În acest sens, importanța modificării va fi apreciată în funcție de rezultat și pentru ansamblul activelor și datoriilor sau, atunci când variațiile valorii juste sunt recunoscute în capitalurile proprii, în funcție de ansamblul capitalurilor proprii;

(d) în cazul în care se aplică litera (c), suma totală a variației valorii juste, estimată cu ajutorul unei tehnici de evaluare, care a fost recunoscută în contul de profit și pierdere al exercițiului financiar.

(28) Dacă piața unui instrument financiar nu este activă, entitatea stabilește valoarea justă a instrumentului respectiv cu ajutorul unei tehnici de evaluare [a se vedea alineatele (AG74) – (AG79) din IAS 39]. Cu toate acestea, cea mai bună indicație a valorii juste a unui instrument financiar la recunoașterea sa inițială este prețul tranzacției (valoarea justă a contraprestației efectuate sau primite), dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (AG76) din IAS 39. Prin urmare, ar putea exista o diferență între valoarea justă la data recunoașterii inițiale și suma care ar fi stabilită la acea dată cu ajutorul tehnicii de evaluare. Dacă există o astfel de diferență, o entitate va prezenta următoarele informații, pe categorii de instrumente financiare:

(a) metoda pe care o aplică pentru recunoașterea diferenței în contul de profit și pierdere, astfel încât să reflecte o modificare a factorilor (inclusiv a factorului timp) pe care operatorii de pe piață i-ar lua în considerare la stabilirea unui preț [a se vedea alineatul (AG76A) din IAS 39]

și

(b) diferența maximă care rămâne a fi recunoscută în contul de profit și pierdere la începutul și sfârșitul exercițiului financiar și o reconciliere a variațiilor soldului acestei diferențe.

(29) Nu se impune prezentarea de informații privind valoarea justă:

(a) în cazul în care valoarea contabilă corespunde unei aproximări rezonabile a valorii juste, de exemplu pentru instrumente financiare cum sunt creanțele clienților și datoriile furnizorilor pe termen scurt;

(b) în cazul investițiilor în instrumente de capitaluri proprii pentru care nu există prețuri cotate pe o piață activă sau în instrumente derivate asociate cu aceste instrumente de capitaluri proprii, care sunt evaluate la cost în conformitate cu IAS 39 deoarece valoarea lor justă nu poate fi evaluată în mod credibil

sau

(c) în cazul unui contract conținând un element de participare discreționară (prevăzut în IFRS 4), dacă valoarea justă a acestui element nu poate fi evaluată în mod credibil.

(30) În cazurile menționate la alineatul (29) literele (b) și (c), o entitate va prezenta informații pentru a ajuta utilizatorii situațiilor financiare să își facă singuri o părere despre măsura diferențelor posibile între valoarea contabilă a acestor active și datorii financiare și valoarea lor justă, inclusiv:

(a) faptul că nu a fost prezentată nici o informație privind valoarea justă a acestor instrumente deoarece aceasta nu poate fi evaluată în mod credibil;

(b) o descriere a instrumentelor financiare, valoarea lor contabilă, precum și motivele pentru care valoarea justă nu poate fi evaluată în mod credibil;

(c) informații privind piața instrumentelor respective;

(d) informații despre eventualitatea și modul în care entitatea intenționează să lichideze instrumentele financiare respective

și

(e) în cazul în care instrumentele financiare a căror valoare justă nu putea fi evaluată anterior în mod credibil sunt derecunoscute, acest fapt trebuie indicat, precum și valoarea lor contabilă la momentul derecunoașterii și suma recunoscută a câștigului sau pierderii.

NATURA ȘI AMPLOAREA RISCURILOR PROVENITE DIN INSTRUMENTELE FINANCIARE

(31) **O entitate va prezenta informații care permit utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze natura și amploarea riscurilor provenite din instrumente financiare la care aceasta se expune la data închiderii exercițiului financiar.**

(32) Informațiile prevăzute la alineatele (33) – (42) se referă la riscurile provenite din instrumente financiare și la modul în care sunt gestionate acestea. Riscurile respective includ, în general, dar nu numai, riscul de credit, *riscul de lichiditate* și riscul de piață.

Informații calitative

(33) Pentru fiecare tip de risc provenit din instrumente financiare, o entitate va prezenta:

(a) expunerile la risc și modul în care apar acestea;

(b) obiectivele sale, politicile și procedurile de gestionare a riscului, precum și metodele utilizate pentru evaluarea acestuia

și

(c) orice variație a informațiilor de la literele (a) sau (b) în raport cu exercițiul financiar precedent.

Informații cantitative

(34) Pentru fiecare tip de risc provenit din instrumente financiare, o entitate va prezenta:

(a) o sinteză a informațiilor cantitative privind expunerea sa la risc la data închiderii exercițiului financiar. Aceste informații se bazează pe informațiile prezentate în interiorul entității, conducerii de vârf a entității (în conformitate cu IAS 24 *Prezentarea informațiilor privind părțile legate*), de exemplu Consiliului de administrație sau directorului executiv al entității;

(b) informațiile prevăzute la alineatele (36) – (42), în măsura în care acestea nu sunt prezentate în temeiul literei (a), cu excepția cazului în care riscul nu este semnificativ [a se vedea alineatele (29) – (31) din IAS 1 pentru o evaluare a noțiunii de risc semnificativ].

(c) informații privind gradul de concentrare a riscului, dacă acestea nu rezultă din (a) și (b).

(35) Dacă informațiile cantitative prezentate la data închiderii exercițiului financiar nu sunt reprezentative în ceea ce privește expunerea unei entități la risc în timpul exercițiului financiar în cauză, entitatea va prezenta informații reprezentative suplimentare.

Riscul de credit

(36) O entitate va furniza următoarele informații, pe categorii de instrumente financiare:

(a) suma care reprezintă cel mai bine expunerea sa maximă la riscul de credit la data închiderii exercițiului financiar, fără a ține seama de vreo garanție deținută sau de alte creșteri ale creditului (de exemplu acordurile de compensare care nu îndeplinesc cerințele de compensare în conformitate cu IAS 32);

(b) referitor la suma prezentată la litera (a), o descriere a garanțiilor deținute și a altor creșteri ale creditului;

(c) informații privind calitatea creditului activelor financiare care nu sunt nedecontate sau depreciate

și

(d) valoarea contabilă a activelor financiare care ar fi altfel nedecontate sau depreciate, dar ale căror condiții au fost renegociate.

Activele financiare care sunt fie nedecontate, fie depreciate

(37) O entitate va furniza următoarele informații, pe categorii de instrumente financiare:

(a) o analiză a vechimii activelor financiare care sunt nedecontate la data închiderii exercițiului financiar, dar nu sunt depreciate;

(b) o analiză a activelor financiare evaluate în mod individual ca fiind depreciate la data închiderii exercițiului financiar, inclusiv factorii pe care entitatea i-a luat în considerare pentru a determina deprecierea

și

(c) pentru sumele prezentate la literele (a) și (b), o descriere a garanțiilor deținute de entitate și a celorlalte creșteri ale creditului, precum și o estimare a valorii lor juste, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil.

Garanții și alte creșteri ale creditului obținute

(38) În cazul în care o entitate obține active financiare sau nefinanciare în cursul exercițiului financiar intrând în posesia unor garanții sau apelând la alte forme de creștere a creditului (de exemplu un gaj), iar aceste active îndeplinesc criteriile de recunoaștere prevăzute de alte standarde, entitatea va indica:

(a) natura și valoarea contabilă a activelor obținute

și

(b) în cazul în care aceste active nu pot fi convertite imediat în lichidități, politica sa privind cedarea acestor active sau utilizarea lor în cadrul activităților sale.

Riscul de lichiditate

(39) O entitate va prezenta următoarele informații:

(a) o analiză a scadențelor datoriilor financiare care arată scadențele contractuale rămase

și

(b) o descriere a modului în care gestionează riscul de lichiditate inerent situației de la litera (a).

Riscul de piață

Analiza sensibilității

(40) Cu excepția cazurilor care intră sub incidența alineatului (41), o entitate va prezenta următoarele informații:

(a) o analiză a sensibilității pentru fiecare tip de risc de piață la care se expune entitatea la data închiderii exercițiului financiar, arătând modul în care contul de profit și pierdere și capitalurile proprii ar fi fost influențate de fluctuațiile variabilelor de risc pertinente care erau posibile în mod rezonabil la acea dată;

(b) metodele și ipotezele utilizate în elaborarea analizei sensibilității

și

(c) modificările intervenite în metodele și ipotezele utilizate față de perioada precedentă, precum și motivele care se află la originea acestor modificări.

(41) Dacă o entitate elaborează o analiză a sensibilității precum valoarea la risc, care ține seama de interdependențele între valorile de risc (de exemplu ratele dobânzii și cursurile de schimb valutar) și le utilizează pentru a gestiona riscurile financiare, ea poate înlocui această analiză a sensibilității cu analiza prevăzută la alineatul (40). Entitatea va prezenta, de asemenea:

(a) o explicație a metodei utilizate în pregătirea acestei analize a sensibilității, precum și principalii parametri și principalele ipoteze care stau la baza datelor furnizate

și

(b) o explicație a obiectivului metodei utilizate și a limitărilor care pot avea drept rezultat situația în care informațiile nu reflectă integral valoarea justă a activelor și a datoriilor în cauză.

Alte informații privind riscul de piață

(42) În cazul în care analizele sensibilității furnizate în conformitate cu alineatul (40) sau (41) nu sunt reprezentative în ceea ce privește un risc inerent pentru un instrument financiar (de exemplu, pentru că expunerea la sfârșitul exercițiului financiar nu reflectă expunerea în cursul exercițiului financiar), entitatea indică acest fapt și motivele pentru care consideră că analizele sensibilității nu sunt reprezentative.

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE ȘI DISPOZIȚIILE TRANZITORII

(43) O entitate aplică prezentul standard pentru exercițiile financiare cu începere de la 1 ianuarie 2007. Aplicarea anterior acestei date este încurajată. Dacă o entitate aplică prezentul standard unui exercițiu anterior acestei date, ea va prezenta acest fapt.

(44) Dacă o entitate aplică prezentul standard unor exerciții financiare cu începere înainte de 1 ianuarie 2006, nu este necesar să prezinte informații comparative pentru raportările prevăzute în temeiul alineatelor (31) – (42) privind natura și amploarea riscurilor referitoare la instrumentele financiare.

RETRAGEREA IAS 30

(45) Prezentul standard înlocuiește IAS 30 *Informații prezentate în situațiile financiare ale băncilor și instituțiilor financiare similare*.

APENDICELE A

Definiții

Prezentul apendice este parte integrantă a prezentului standard.

Risc de credit	Riscul ca o parte deținătoare a unui instrument financiar să nu își îndeplinească una dintre obligațiile care îi revin și să provoace astfel o pierdere financiară pentru cealaltă parte.
Risc de schimb valutar	Riscul ca valoarea justă sau viitoarele fluxuri de trezorerie ale unui instrument financiar să fluctueze din cauza variațiilor cursului monedelor străine.
Risc al ratei dobânzii	Riscul ca valoarea justă sau viitoarele fluxuri de trezorerie ale unui instrument financiar să fluctueze din cauza variațiilor ratelor dobânzii de pe piață.
Risc de lichiditate	Riscul ca o entitate să întâmpine dificultăți în onorarea angajamentelor legate de datoriile financiare.
Împrumuturi	Împrumuturile sunt datorii financiare, altele decât creanțele comerciale pe termen scurt supuse condițiilor normale de creditare.
Risc de piață	Riscul ca valoarea justă sau viitoarele fluxuri de trezorerie ale unui instrument financiar să fluctueze din cauza variațiilor prețurilor pe piață. Riscul de piață include trei tipuri de riscuri: riscul de schimb valutar, riscul ratei dobânzii și alt risc de preț.
Alt risc de preț	Riscul ca valoarea justă sau viitoarele fluxuri de trezorerie ale unui instrument financiar să fluctueze din cauza variațiilor prețurilor de pe piață (altele decât cele provenite din riscul ratei dobânzii sau din riscul de schimb valutar), ca aceste variații să fie cauzate de factori proprii instrumentului în cauză sau emitentului său sau de factori care afectează toate instrumentele financiare similare negociate pe piață.
Nedecontat	Un activ financiar este nedecontat atunci când o parte nu a efectuat o plată la data scadenței contractuale a acesteia.

Următorii termeni sunt definiți la alineatul (11) din IAS 32 sau la alineatul (9) din IAS 39 și se utilizează în prezentul standard cu semnificația prevăzută în IAS 32 și IAS 39:

— cost amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare;

— active financiare disponibile pentru vânzare;

— derecunoaștere;

— instrumente derivate;

— metoda dobânzii efective;

— instrument de capitaluri proprii;

— valoarea justă;

— activ financiar;

— instrument financiar;

— datorie financiară;

— activ financiar sau datorie financiară evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere;

— activ financiar sau datorie financiară deținute pentru tranzacționare;

— tranzacție prevăzută;

— instrument de acoperire împotriva riscurilor;

— investiții păstrate până la scadență;

— împrumuturi și creanțe;

— cumpărare sau vânzare standard.

APENDICELE B

Îndrumări privind aplicarea

Prezentul apendice este parte integrantă din prezentul standard.

CATEGORII DE INSTRUMENTE FINANCIARE ȘI NIVELUL INFORMAȚIILOR PREZENTATE [Alineatul (6)]

B1. Alineatul (6) prevede că o entitate trebuie să grupeze instrumentele financiare în categorii adaptate naturii informațiilor prezentate și ținând seama de caracteristicile instrumentelor respective. Categoriile prevăzute la alineatul (6) sunt determinate de către entitate și sunt, prin urmare, distincte de categoriile de instrumente financiare menționate în IAS 39 (care determină modul în care sunt evaluate instrumentele financiare și unde sunt recunoscute variațiile valorii juste).

B2. Pentru a determina categoriile de instrumente financiare, o entitate trebuie, cel puțin:

(a) să facă distincția între instrumentele evaluate la costul amortizat și cele evaluate la valoarea justă;

(b) să trateze drept o categorie distinctă sau categorii distincte instrumentele financiare care nu intră sub incidența prezentului standard.

B3. O entitate decide, în funcție de situația sa, cât de detaliate vor fi informațiile pe care le prezintă pentru a îndeplini cerințele prezentului standard, importanța pe care o acordă diverselor aspecte ale acestor cerințe și modul în care grupează informațiile pentru a prezenta imaginea de ansamblu fără să combine informații cu caracteristici diferite. Este necesar să se găsească un echilibru între încărcarea situațiilor financiare cu detalii excesive care nu îi ajută pe utilizatori și plasarea în umbră a unor informații importante ca rezultat al unei grupări prea mari a informațiilor. De exemplu, o entitate nu va ascunde informații importante prin poziționare într-un număr mare de detalii nesemnificative. De asemenea, o entitate nu va prezenta informații grupate astfel încât să pună în umbră diferențe importante între tranzacțiile individuale sau riscurile asociate.

IMPORTANȚA INSTRUMENTELOR FINANCIARE PENTRU SITUAȚIA ȘI ACTIVITATEA FINANCIARĂ

Datoriile financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere [alineatele (10) și (11)]

B4. Dacă o entitate desemnează o datorie financiară ca fiind evaluată la valoarea justă prin contul de profit și pierdere, alineatul (10) litera (a) o obligă să indice suma variației valorii juste a datoriei financiare care se poate imputa fluctuațiilor riscului de credit al datoriei respective. Alineatul (10) litera (a) punctul (i) autorizează o entitate să determine această sumă ca sumă a variației valorii juste a datoriei care nu poate fi imputată fluctuațiilor condițiilor de piață care dau naștere riscului de piață. Dacă singurele fluctuații pertinente ale condițiilor de piață pentru o datorie sunt fluctuațiile ratei dobânzii (de referință) observate, această sumă poate fi estimată după cum urmează:

(a) În primul rând, entitatea calculează rata randamentului intern al datoriei la începutul exercițiului financiar utilizând prețul pieței observat al datoriei, precum și fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la începutul exercițiului financiar. Ea deduce din această rată a randamentului rata dobânzii observate (de referință) la începutul perioadei pentru a ajunge la o componentă a ratei interne a randamentului specifică instrumentului.

(b) Ulterior, entitatea calculează valoarea actuală a fluxurilor de trezorerie asociate datoriei utilizând fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la sfârșitul perioadei și o rată de actualizare egală cu suma dintre (i) rata dobânzii observate (de referință) la sfârșitul exercițiului financiar și (ii) componenta ratei interne de randament specifice instrumentului, în conformitate cu litera (a).

(c) Diferența dintre prețul pieței observat al datoriei la sfârșitul exercițiului financiar și suma stabilită la litera (b) constituie variația valorii juste care nu poate fi imputată fluctuațiilor ratei dobânzii observate (de referință). Aceasta este suma care trebuie prezentată.

Acest exemplu presupune că variațiile valorii juste determinate de alți factori decât fluctuațiile riscului de credit al instrumentului sau fluctuațiile ratei dobânzii nu sunt semnificative. Dacă instrumentul menționat în exemplu conține un instrument derivat încorporat, variațiile valorii juste a instrumentului derivat încorporat sunt excluse la stabilirea sumei care trebuie prezentată în conformitate cu alineatul (10) litera (a).

Alte informații prezentate – metode comparabile [alineatul (21)]

B5. Alineatul (21) prevede prezentarea informațiilor pe baza evaluării utilizate pentru redactarea situațiilor financiare, precum și pe baza altor politici contabile utilizate care sunt necesare unei bune înțelegeri a situațiilor financiare. Pentru instrumentele financiare, aceste informații pot să includă:

(a) pentru activele financiare sau datoriile financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere:

(i) natura activelor financiare sau a datoriilor financiare pe care entitatea le-a desemnat ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere;

(ii) criteriile reținute pentru a desemna în acest mod aceste active financiare sau datorii financiare la recunoașterea inițială

și

(iii) modul în care entitatea îndeplinește condițiile prevăzute la alineatele (9), (11A) sau (12) din IAS 39 pentru o astfel de desemnare. Pentru instrumentele desemnate în conformitate cu litera (b) punctul (i) din definiția unui activ financiar sau a unei datorii financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere în IAS 39, aceste informații includ o descriere narativă a circumstanțelor care stau la originea incoerenței evaluării sau recunoașterii care ar apărea în caz contrar. Pentru instrumentele desemnate în conformitate cu litera (b) punctul (ii) din definiția unui activ financiar sau a unei datorii financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere în IAS 39, aceste informații includ o descriere narativă a coerenței între desemnarea la valoarea justă prin contul de profit și pierdere și strategia documentată a entității privind gestionarea riscurilor sau investițiile;

(b) criteriile pentru desemnarea activelor financiare ca fiind disponibile pentru vânzare;

(c) dacă activitățile standard de cumpărare și de vânzare de active financiare sunt recunoscute în funcție de data tranzacției sau de data decontării [a se vedea alineatul (38) din IAS 39];

(d) în cazul în care un cont de corectare a valorii este utilizat pentru a reduce valoarea contabilă a activelor financiare depreciate prin pierderile din credite:

(i) criteriile prin care se determină când valoarea contabilă a activelor financiare depreciate se reduce direct (sau crește direct, în caz de redresare a unei deprecieri) și când se utilizează contul de corectare a valorii

și

(ii) criteriile aplicate pentru a transfera la pierderi sumele înscrise în contul de corectare a valorii în ceea ce privește valoarea contabilă a activelor financiare depreciate [a se vedea alineatul (16)];

(e) modul de determinare a câștigurilor nete sau a pierderilor nete pentru fiecare categorie de instrument financiar [a se vedea alineatul (20) litera (a)], de exemplu dacă câștigurile nete sau pierderile nete din instrumente desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere conțin sau nu dobânzile sau dividendele primite;

(f) criteriile pe care le aplică entitatea pentru a stabili dacă există dovezi obiective ale unei pierderi de valoare [a se vedea alineatul (20) litera (e)];

(g) în cazul în care termenele activelor financiare care ar fi, în alte condiții, nedecontate sau depreciate au fost renegociate, metoda recunoașterii activelor financiare care fac obiectul termenelor renegociate [a se vedea alineatul (36) litera (d)].

Alineatul (113) din IAS 1 prevede, între altele, obligația entităților de a prezenta, în sinteza politicilor contabile semnificative sau în alte note, criteriile pe care le utilizează conducerea, cu excepția celor care implică estimări, la aplicarea politicilor contabile ale entității și care au impactul cel mai semnificativ asupra sumelor recunoscute în situațiile financiare.

NATURA ȘI AMPLOAREA RISCURILOR PROVENITE DIN INSTRUMENTELE FINANCIARE [ALINEATELE (31) – (42)]

B6. Informațiile prevăzute la alineatele (31) – (42) vor fi prezentate fie în cadrul situațiilor financiare, fie încorporate în acestea prin trimitere la o altă situație, precum un comentariu al conducerii sau un raport privind riscurile, care poate fi consultat de către utilizatorii situațiilor financiare în aceleași condiții ca și situațiile financiare și în același timp. În absența acestor informații încorporate prin trimitere, situațiile financiare sunt incomplete.

Informații cantitative [alineatul (34)]

B7. Alineatul (34) litera (a) prevede prezentarea unei sinteze de informații cantitative privind expunerea unei entități la risc, care se bazează pe informațiile prezentate, în interiorul entității, conducerii de vârf a acesteia. În cazul în care o entitate aplică mai multe metode pentru gestionarea expunerii la risc, ea va prezenta informațiile conform metodei sau metodelor care furnizează informațiile cele mai pertinente și mai credibile. IAS 8 *Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori* pune în discuție pertinența și credibilitatea.

B8. Alineatul (34) litera (c) prevede prezentarea informațiilor privind concentrările riscului. Concentrările riscului rezultă din instrumentele financiare care prezintă caracteristici similare și sunt influențate, în mod asemănător, de fluctuațiile situației economice și de alți factori. Identificarea acestor concentrări ale riscului necesită un exercițiu al rațiunii care să țină seama de caracteristicile entității. Informațiile referitoare la concentrările riscului vor conține:

(a) o descriere a modului în care conducerea determină concentrările;

(b) o descriere a caracteristicii comune fiecărei concentrări (de exemplu, părțile implicate, zona geografică, moneda sau piața)

și

(c) valoarea expunerii la risc asociată cu ansamblul instrumentelor financiare care prezintă aceeași caracteristică.

Expunerea maximă la riscul de credit [alineatul (36) litera (a)]

B9. Alineatul (36) litera (a) prevede prezentarea informațiilor privind suma care reprezintă cel mai bine expunerea maximă a entității la riscul de credit. Pentru un activ financiar este vorba, în general, de valoarea brută contabilă, din care se scade:

(a) orice sumă compensată în conformitate cu IAS 32

și

(b) orice pierdere de valoare recunoscută în conformitate cu IAS 39.

B10. Activitățile care atrag un risc de credit și expunerea maximă la riscul de credit aferentă acestuia sunt, în special, dar nu exclusiv, următoarele:

(a) acordarea de împrumuturi și alte credite clienților și efectuarea unor depozite la alte entități. În asemenea cazuri, expunerea maximă la riscul de credit este valoarea contabilă a activelor financiare corespunzătoare;

(b) semnarea unor contracte de instrumente derivate, de exemplu contracte de schimb valutar, swap pe rata dobânzii și instrumente derivate de credit. În cazul în care activul care rezultă din acestea este evaluat la valoarea justă, expunerea maximă la riscul de credit la data închiderii exercițiului financiar este echivalentă cu valoarea contabilă;

(c) acordarea de garanții financiare. În astfel de cazuri, expunerea maximă la riscul de credit corespunde sumei maxime pe care entitatea ar trebui să o plătească dacă ar trebui să se recurgă la garanție și care ar putea fi mult mai mare decât suma recunoscută ca datorie;

(d) contractarea unui împrumut care este irevocabil pe durata vieții facilității sau este revocabil numai ca răspuns la o schimbare semnificativă nefavorabilă. Dacă emitentul nu își poate îndeplini obligațiile de împrumut printr-o decontare netă în numerar sau în alt instrument financiar, expunerea maximă la riscul de credit corespunde sumei totale a împrumutului. Acest fapt se datorează lipsei de certitudine că suma unei părți neutilizate ar putea fi utilizată în viitor. Aceasta poate fi mult mai mare decât suma recunoscută ca datorie.

Analiza scadențelor contractuale [alineatul (39) litera (a)]

B11. La elaborarea analizei scadențelor contractuale ale datoriilor financiare prevăzute la alineatul (39) litera (a), o entitate definește un număr corespunzător de intervale de timp. Ea poate, de exemplu, să decidă că următoarele intervale de timp sunt pertinente:

(a) cel mult o lună;

(b) mai mult de o lună, dar mai puțin de trei luni;

(c) mai mult de trei luni, dar mai puțin de un an

și

(d) mai mult de un an, dar mai puțin de cinci ani.

B12. În cazul în care una dintre părți poate să aleagă data plății unei sume, datoria se recunoaște pe baza datei celei mai apropiate la care entitatea poate fi obligată să plătească. De exemplu, datoriile financiare pe care o entitate poate fi obligată să le ramburseze la vedere (de exemplu depozite la vedere) sunt recunoscute la termenul cel mai scurt.

B13. În cazul în care o entitate s-a angajat să pună la dispoziție sumele sub formă de plăți eșalonate, fiecărei plăți eșalonate îi revine termenul cel mai scurt în care entitatea poate fi obligată să plătească. De exemplu, un angajament de creditare neutilizat este recunoscut la termenul care include data cea mai apropiată la care respectivul împrumut ar putea fi utilizat.

B14. Sumele prezentate în analiza scadențelor corespund unor fluxuri de trezorerie contractuale neactualizate, de exemplu:

(a) obligațiile brute asociate unui contract de leasing financiar (înainte de deducerea cheltuielilor financiare);

(b) prețurile specificate în contractele la termen pentru achiziționarea unor active financiare în numerar;

(c) sumele nete aferente contractelor swap pe rata dobânzii fixe-variabile pentru care are loc un schimb de fluxuri de trezorerie nete;

(d) sumele contractuale care fac obiectul unui schimb în cadrul unui instrument financiar derivat (de exemplu un swap valutar) pentru care are loc un schimb de fluxuri de trezorerie brute

și

(e) angajamentele de creditare brute.

Aceste fluxuri de trezorerie neactualizate diferă de suma înscrisă în bilanț deoarece suma din bilanț se bazează pe fluxuri de trezorerie actualizate.

B15. După caz, o entitate va prezenta, în analiza scadențelor contractuale ale datoriilor financiare prevăzută la alineatul (39) litera (a), analiza instrumentelor financiare derivate separat de cea a instrumentelor financiare nederivate. De exemplu, ar trebui să se facă distincție între fluxurile de trezorerie provenite din instrumentele financiare derivate de cele provenite din instrumentele financiare nederivate dacă fluxurile de trezorerie provenite din instrumentele financiare derivate fac obiectul unei decontări brute. Aceasta se explică prin faptul că ieșirea de trezorerie brută poate fi însoțită de o intrare aferentă.

B16. În cazul în care suma de plată nu este fixă, suma prezentată se stabilește prin trimitere la condițiile existente la data închiderii exercițiului financiar. De exemplu, în cazul în care suma de plată variază în funcție de un indice, suma prezentată poate să se bazeze pe nivelul indicelui la data închiderii exercițiului financiar.

Riscul de piață – analiza sensibilității [alineatele (40) și (41)]

B17. Alineatul (40) litera (a) prevede obligația efectuării unei analize a sensibilității pentru fiecare tip de risc de piață la care este expusă entitatea. În conformitate cu alineatul B3, o entitate stabilește modul în care clasifică informațiile pentru a prezenta o privire de ansamblu, fără să combine informații cu diferite caracteristici în ceea ce privește expunerea la riscurile inerente unor medii economice foarte diferite. De exemplu:

(a) o entitate care negociază instrumente financiare poate prezenta această informație făcând distincția între instrumentele financiare pe care le deține pentru tranzacționare și cele pe care le deține în alte scopuri;

(b) o entitate nu ar trebui să combine expunerea sa la riscuri de piață în zone de hiperinflație cu expunerea sa la aceleași riscuri de piață în zone cu inflație foarte slabă.

O entitate care este expusă unui singur tip de risc de piață, într-un singur mediu economic, nu trebuie să prezinte informațiile împărțite pe categorii de instrumente financiare.

B18. Alineatul (40) litera (a) cere ca analiza sensibilității să arate efectul asupra contului de profit și pierdere și asupra capitalurilor proprii al fluctuațiilor posibile în mod rezonabil ale variabilei de risc pertinente (de exemplu ratele dobânzii pe piață, cursurile de schimb, prețul instrumentelor de capitaluri proprii sau prețul bunurilor de larg consum). În acest sens:

(a) entitățile nu sunt obligate să determine care ar fi fost profitul sau pierderea exercițiului financiar dacă variabila de risc pertinentă ar fi fost diferită. În schimb, entitățile indică efectul asupra contului de profit și pierdere și asupra capitalurilor proprii, la data închiderii exercițiului financiar, al unei fluctuații posibile în mod rezonabil a variabilei de risc pertinente care ar fi avut loc la acea dată și ar fi afectat expunerile la risc existente la acea dată. De exemplu, dacă o entitate are o datorie cu rata dobânzii variabilă la sfârșitul exercițiului financiar, ea trebuie să indice efectul asupra contului de profit și pierdere (cheltuielile cu dobânda), pentru exercițiul financiar în curs, al unei fluctuații a ratei dobânzii cu sume posibile în mod rezonabil;

(b) entitățile nu sunt obligate să arate efectul asupra contului de profit și pierdere și asupra capitalurilor proprii al oricărei modificări a seriei de fluctuații posibile în mod rezonabil ale variabilei de risc pertinente. Ar fi suficient să se prezinte efectele modificărilor la limitele seriei de fluctuații rezonabil posibile.

B19. Pentru a stabili ce este o fluctuație posibilă în mod rezonabil a variabilei de risc pertinente, o entitate trebuie să țină seama:

(a) de mediile economice în care își desfășoară activitatea. O fluctuație posibilă în mod rezonabil nu trebuie să se identifice cu o ipoteză puțin probabilă, cu ipoteza cea mai improbabilă sau cu o situație de criză. De asemenea, dacă rata fluctuației variabilei de risc de bază este stabilă, entitatea nu este obligată să modifice fluctuația posibilă în mod rezonabil reținută pentru respectiva variabilă de risc. De exemplu, presupunând că rata dobânzii este de 5 %, entitatea stabilește că o fluctuație a variabilei respective de ± 50 de puncte de bază este posibilă în mod rezonabil. Entitatea trebuie să indice efectul asupra contului de profit și pierdere și asupra capitalurilor proprii al unei modificări a ratei dobânzii la 4,5 % sau la 5,5 %. În exercițiul financiar următor, ratele dobânzii au crescut la 5,5 %. Entitatea continuă să creadă că acestea pot fluctua cu ± 50 de puncte de bază (ceea ce înseamnă că rata fluctuației lor este stabilă). Entitatea trebuie să indice efectul asupra contului de profit și pierdere și asupra capitalurilor proprii al unei modificări a ratei dobânzii la 5 % sau la 6 %. Entitatea nu este obligată să revizuiască estimarea conform căreia ratele dobânzii pot fluctua cu ± 50 de puncte de bază, cu excepția cazului în care deține informații din care rezultă că aceste rate au devenit mult mai volatile;

(b) perioada de timp pentru care își efectuează analiza. Analiza sensibilității va arăta efectele fluctuațiilor care sunt considerate posibile în mod rezonabil pe o perioadă care se întinde până la momentul în care entitatea își prezintă din nou informațiile și care corespunde, în general, cu următoarea dată a publicării raportului său anual.

B20. În temeiul alineatului (41), o entitate poate să recurgă la o analiză a sensibilității care să reflecte relațiile de interdependență între variabilele de risc, precum un model de valoare la risc, dacă aceasta utilizează analiza respectivă pentru a gestiona expunerea sa la riscuri financiare. Ea poate să facă acest lucru, chiar dacă modelul în cauză evaluează doar posibilitatea de pierdere și nu evaluează posibilitatea de câștig. Entitatea poate să respecte prevederile alineatului (41) litera (a) indicând tipul modelului de valoare la risc pe care îl utilizează (de exemplu dacă acesta se bazează sau nu pe simulările de la Monte Carlo), modul în care funcționează modelul și principalele ipoteze pe care se bazează (de exemplu perioada de deținere și pragul de încredere). Entitatea poate, de asemenea, să indice perioada de observație și criteriile de ponderare aplicate observațiilor în această perioadă, modul în care opțiunile sunt luate în considerare pentru calcule și ce volatilități și corelări (sau, ca alternativă, simulări de distribuție a probabilităților de la Monte Carlo) se folosesc.

B21. O entitate prezintă analize ale sensibilității pentru ansamblul activităților sale, dar poate prezenta diferite tipuri de analize ale sensibilității pentru diferite categorii de instrumente financiare.

Riscul ratei dobânzii

B22. *Riscul ratei dobânzii* este inerent instrumentelor financiare purtătoare de dobânzi recunoscute în bilanț (de exemplu împrumuturile, creanțele și instrumentele de împrumut emise) și anumitor instrumente financiare nerecunoscute în bilanț (de exemplu anumite angajamente de creditare).

Riscul de schimb valutar

B23. *Riscul de schimb valutar* este inerent instrumentelor financiare evaluate într-o monedă străină, adică în altă monedă decât moneda funcțională în care sunt măsurate. În sensul prezentului standard, riscul de schimb valutar nu decurge din instrumentele financiare care constituie elemente nemonetare sau instrumente financiare evaluate în moneda funcțională.

B24. Se prezintă o analiză a sensibilității pentru fiecare monedă în care expunerea entității este importantă.

Alte riscuri de preț

B25. *Alt risc de preț* afectează instrumentele financiare din cauza fluctuațiilor, de exemplu fluctuațiile prețurilor bunurilor de larg consum sau ale prețurilor instrumentelor de capitaluri proprii. Pentru a respecta prevederile alineatului (40), o entitate poate arăta efectul unei scăderi a unui anumit indice bursier, a unui preț al bunurilor de larg consum sau a unei alte variabile de risc. De exemplu, dacă o entitate oferă garanții de valoare reziduală sub forma unor instrumente financiare, ea trebuie să indice orice creștere sau orice scădere a valorii activelor pentru care se aplică garanția.

B26. Deținerea de instrumente de capitaluri proprii într-o altă entitate sau o investiție într-un fond fiduciar care deține el însuși investiții în instrumente de capitaluri proprii constituie două exemple de instrumente financiare care dau naștere unui risc de preț pentru instrumentele de capitaluri proprii. Alte exemple cuprind contractele la termen, opțiunile de cumpărare sau de vânzare a unor cantități specificate dintr-un instrument de capitaluri proprii și contractele swap indexate la prețurile instrumentelor de capitaluri proprii. Valoarea justă a acestor instrumente financiare este afectată de fluctuațiile prețurilor pe piață ale instrumentelor de capitaluri proprii de bază.

B27. În conformitate cu alineatul (40) litera (a), sensibilitatea contului de profit și pierdere (care provine, de exemplu, din instrumentele clasificate ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere și pierderile de valoare ale activelor financiare disponibile pentru vânzare) se indică separat de sensibilitatea capitalurilor proprii (care provine, de exemplu, din instrumentele clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare).

B28. Instrumentele financiare pe care o entitate le clasifică ca fiind instrumente de capitaluri proprii nu se reevaluează. Nici contul de profit și pierdere, nici capitalurile proprii nu sunt afectate de riscul de preț inerent acestor instrumente de capitaluri proprii. Prin urmare, nu este necesară o analiză a sensibilității.

APENDICELE C

Amendamente la alte IFRS

Amendamentele din prezentul apendice se aplică cu începere de la 1 ianuarie 2007. Dacă o entitate aplică prezentul IFRS pentru o perioadă anterioară, aceste amendamente se aplică pentru acea perioadă anterioară. În alineatele modificate, pasajele noi sunt subliniate, iar cele eliminate sunt barate.

C1. În Standardele Internaționale de Raportare Financiară, inclusiv Standardele Internaționale de Contabilitate, și în Interpretări trimiterile la IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentare și descriere* se înlocuiesc cu trimiteri la IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentarea informațiilor*, excepție făcând prevederile contrare de mai jos.

C2. IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentare și descriere* (revizuit în 2003) se modifică după cum urmează.

Titlul se înlocuiește cu „IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentarea informațiilor*".

Alineatul (1) se elimină, iar alineatele (2) – (4) litera (a) se modifică după cum urmează:

(2) Obiectivul prezentului standard este de a stabili principiile care reglementează prezentarea instrumentelor financiare drept datorii sau capitaluri proprii, precum și compensarea activelor financiare și a datoriilor financiare. Standardul se aplică clasificării instrumentelor financiare, din punctul de vedere al emitentului, în active financiare, datorii financiare și instrumente de capitaluri proprii, clasificării dobânzilor, a dividendelor, a câștigurilor și pierderilor, precum și circumstanțelor în care activele și datoriile financiare trebuie compensate.

(3) Principiile din prezentul standard completează principiile de recunoaștere și evaluare a activelor financiare și datoriilor financiare prevăzute în IAS 39 *Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare*, precum și principiile care reglementează prezentarea informațiilor privind instrumentele financiare prevăzute în IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*.

DOMENIU DE APLICARE

(4) **Prezentul standard se aplică de către toate entitățile tuturor tipurilor de instrumente financiare, cu excepția:**

(a) **acelor participații în filiale, entități asociate și asociații în participațiune contabilizate în conformitate cu IAS 27 *Situații financiare consolidate și individuale*, IAS 28 *Investiții în entități asociate* sau IAS 31 *Interese în asociațiile în participațiune*. Cu toate acestea, în anumite cazuri, IAS 27, IAS 28 sau IAS 31 permit unei entități să contabilizeze o participație într-o filială, entitate asociată sau asociație în participațiune în conformitate cu IAS 39; în aceste cazuri, entitățile aplică cerințele de prezentare a informațiilor din IAS 27, IAS 28 sau IAS 31, în plus față de cele din prezentul standard. De asemenea, entitățile aplică prezentul standard tuturor instrumentelor financiare derivate asociate participațiilor în filiale, entități asociate sau asociații în participațiune.**

Alineatele (5) și (7) se elimină.

A doua teză de la alineatul (40) se modifică după cum urmează:

(40) … În afară de prevederile prezentului standard, prezentarea dobânzilor și dividendelor este reglementată de prevederile IAS 1 și IFRS 7.

Ultima teză de la alineatul (47) se modifică după cum urmează:

(47) … În cazul în care o entitate are dreptul la compensare, dar nu intenționează să deconteze valoarea netă sau să realizeze activul și să stingă obligația simultan, efectul acestui drept asupra expunerii entității la riscul de credit este prezentat în conformitate cu alineatul (36) din IFRS 7.

Ultima teză de la alineatul (50) se modifică după cum urmează:

(50) … În cazul în care activele financiare și datoriile financiare supuse unui contract de compensare globală nu sunt compensate, efectul acordului asupra expunerii entității la riscul de credit este prezentat în conformitate cu alineatul (36) din IFRS 7.

Alineatele (51) – (95) se elimină.

La alineatul (98) se adaugă următoarea notă de subsol:

> În august 2005, IASB a deplasat toate dispozițiile privind informațiile prezentate cu privire la instrumentele financiare spre IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*.

În apendice (Îndrumări privind aplicarea), alineatele (AG24) și (AG40) și ultima teză de la alineatul (AG39) se elimină.

C3. IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* se modifică după cum urmează:

Alineatul (4) se elimină.

La alineatul (56), „IAS 32" se înlocuiește cu „*IFRS 7 Instrumente financiare: Informații prezentate*", iar la alineatele (105) litera (d) punctul (ii) și (124), „IAS 32" se înlocuiește cu „IFRS 7".

Ultima teză de la alineatul (71) litera (b) se modifică după cum urmează:

(71)(b) … De exemplu, o instituție financiară poate modifica descrierile menționate în cele ce urmează pentru a prezenta informații adaptate activităților unei instituții financiare.

A patra teză de la alineatul (84) se modifică după cum urmează:

(84) … De exemplu, o instituție financiară poate modifica descrierile menționate în cele ce urmează pentru a prezenta informații adaptate activităților unei instituții financiare.

C4. IAS 14 *Raportarea pe segmente* se modifică după cum urmează.

La alineatele (27) literele (a) și (b), (31), (32), (46) și (74), expresia „către consiliul de administrație și directorul executiv" se înlocuiește cu expresia „către conducerea de vârf".

La alineatele (27) litera (b), (30) și (32), expresia „directorii și conducerea" se înlocuiește cu expresia „conducerea de vârf".

Prima teză de la alineatul (27) se modifică după cum urmează:

(27) Structura organizațională și managerială internă a unei entități, precum și sistemul său de raportare financiară internă către conducerea de vârf (de exemplu, Consiliul de administrație și directorul executiv) constituie, în mod normal, baza de identificare a sursei și a naturii predominante a riscurilor și ratelor diferite de rentabilitate cu care se confruntă entitatea pentru a determina nivelul primar și secundar de prezentare a informațiilor pe segmente, cu excepția celor prevăzute la literele (a) și (b) din cele ce urmează: …

A treia teză de la alineatul (28) se modifică după cum urmează:

(28) … În consecință, cu excepția unor cazuri rare, o entitate va raporta informațiile pe segmente în situațiile sale financiare pe aceeași bază pe care se face și raportarea internă către conducerea de vârf. …

Prima teză de la alineatul (33) se modifică după cum urmează:

(33) În conformitate cu prezentul standard, majoritatea entităților vor identifica segmentele de activitate și segmentele geografice ca unități organizaționale pentru care informațiile se raportează către conducerea de vârf sau către principalul factor de decizie operațional, care poate fi reprezentat, în anumite cazuri, de un grup format din mai multe persoane, pentru evaluarea activității trecute a fiecărei unități și luarea deciziilor cu privire la alocarea viitoare a resurselor. …

C5. La alineatul (31) din IAS 17 *Contracte de leasing*, „IAS 32 *Instrumente financiare: prezentare și descriere*" se înlocuiește cu „IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*", iar la alineatele (35), (47) și (56) „IAS 32" se înlocuiește cu „IFRS 7".

C6. La alineatul (72) din IAS 33 *Rezultatul pe acțiune*, „IAS 32" se înlocuiește cu „IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*".

C7. IAS 39 *Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare* (modificat în aprilie 2005) se modifică după cum urmează.

Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(1) Obiectivul prezentului standard este de a stabili principiile pentru recunoașterea și evaluarea activelor financiare, a datoriilor financiare și a anumitor contracte de cumpărare sau vânzare a elementelor nefinanciare. Cerințele referitoare la prezentarea informațiilor despre instrumentele financiare sunt prevăzute în IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentarea informațiilor*. Cerințele referitoare la prezentarea informațiilor despre instrumentele financiare sunt prevăzute în IFRS 7: *Instrumente financiare: Informații prezentate*.

La alineatul (45), „IAS 32" se înlocuiește cu „IFRS 7".

Alineatul (48) se modifică după cum urmează:

(48) **Pentru determinarea valorii juste a unui activ financiar sau a unei datorii financiare în sensul aplicării prezentului standard, a IAS 32 sau a IFRS 7, o entitate aplică alineatele (AG69) – (AG82) din apendicele A.**

C8. IAS 39 *Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare* (modificat în iunie 2005) se modifică după cum urmează.

La alineatul (9), definiția unui activ financiar sau a unei datorii financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere se modifică după cum urmează:

… Alineatele (9) – (11) și B4 din IFRS 7 impun entității să furnizeze informații privind activele financiare și datoriile financiare pe care aceasta le-a desemnat ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere, …

C9. Alineatul (36A) din IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară* se modifică și se adaugă un nou titlu și alineatul (36C) după cum urmează:

(36A) În primele sale situații financiare, o entitate care adoptă IFRS-urile înainte de 1 ianuarie 2006 va prezenta cel puțin timp de un an informații comparative, dar aceste informații comparative nu trebuie să respecte neapărat IAS 32, IAS 39 sau IFRS 4. O entitate care alege să prezinte informații comparative care nu îndeplinesc prevederile IAS 32, IAS 39 sau IFRS 4 în primul său an de tranziție:

(a) va aplica cerințele în materie de recunoaștere și evaluare din îndrumarul financiar-contabil anterior informațiilor comparative referitoare la instrumentele financiare care intră sub incidența IAS 32 și IAS 39 și contractele de asigurare reglementate de IFRS 4;

…

În cazul unei entități care decide să prezinte informații comparative care nu îndeplinesc prevederile IAS 32, IAS 39 și IFRS 4, trimiterile la „data tranziției la IFRS" semnifică, numai în cazul acestor standarde, deschiderea primului exercițiu financiar conform IFRS. Entitățile respective sunt obligate să respecte prevederile alineatului (15) litera (c) din IAS 1 pentru a prezenta informații suplimentare atunci când îndeplinirea cerințelor specifice ale IFRS nu este suficientă pentru a permite utilizatorilor să înțeleagă impactul unor anumite tranzacții, al altor evenimente sau condiții asupra situației financiare a entității și asupra activității sale financiare.

Scutirea de obligația de prezenta informații comparative în sensul IFRS 7

(36C) O entitate care adoptă IFRS înainte de 1 ianuarie 2006 și alege să aplice IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate* în primele sale situații financiare în conformitate cu IFRS nu este obligată să prezinte informațiile comparative prevăzute de IFRS 7 în situațiile financiare respective.

C10. IFRS 4 *Contracte de asigurări* se modifică după cum urmează.

Alineatul (2) litera (b) se modifică după cum urmează:

(b) instrumentele financiare pe care le emite cu o *caracteristică de participare discreționară* [a se vedea alineatul (35)]. IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate* prevede prezentarea informațiilor despre instrumentele financiare, inclusiv cele care conțin astfel de caracteristici.

Se adaugă alineatul (35) litera (d) după cum urmează:

(d) deși aceste contracte sunt instrumente financiare, emitentul care aplică alineatul (19) litera (b) din IFRS 7 contractelor prezentând caracteristici de participare discreționară indică suma totală a cheltuielilor cu dobânzile recunoscute în contul de profit și pierdere, dar nu este obligat să calculeze aceste cheltuieli prin metoda dobânzii efective.

După alineatul (37), titlul și alineatele (38) și (39) se modifică și se adaugă alineatul (39A) după cum urmează:

Natura și amploarea riscurilor ce rezultă din contractele de asigurare

(38) **Un asigurător va furniza informații care să permită utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze natura și amploarea riscurilor ce rezultă din contractele de asigurare.**

(39) Pentru a respecta prevederile alineatului (38), un asigurător va prezenta următoarele informații:

(a) obiectivele, politicile și procedurile sale de gestionare a riscurilor ce rezultă din contractele de asigurare, precum și metodele utilizate pentru evaluarea acestor riscuri;

(b) [eliminat];

(c) informații privind *riscul de asigurare* (atât înainte, cât și după diminuarea riscului prin reasigurare), inclusiv următoarele informații despre:

(i) sensibilitatea la riscul de asigurare [a se vedea alineatul (39A)];

(ii) concentrările de risc de asigurare, inclusiv o descriere a modului în care conducerea determină concentrările și o descriere a caracteristicii generale care identifică fiecare concentrare (de exemplu, tip de eveniment asigurat, zonă geografică sau monedă);

(iii) despăgubirile concrete comparate cu estimările anterioare (adică evoluția despăgubirilor). Prezentarea informațiilor privind evoluția despăgubirilor trebuie să înceapă de la data la care a apărut cea mai veche pretenție materială pentru care există încă incertitudini referitoare la valoarea și scadențele plăților, dar nu este necesar să trateze informații mai vechi de zece ani. Nu este nevoie ca un asigurător să prezinte aceste informații despre despăgubirile în privința cărora incertitudinile referitoare la valoarea și scadențele plăților daunelor se rezolvă, în general, în cursul unui an;

(d) informațiile despre riscul de credit, riscul de lichiditate și riscul de piață pe care le-ar impune alineatele (31)–(42) din IFRS 7 dacă contractele de asigurare ar intra sub incidența IFRS 7. Cu toate acestea:

(i) un asigurător nu este obligat să furnizeze o analiză a scadențelor prevăzută la alineatul (39) litera (a) din IFRS 7 dacă prezintă, în locul acesteia, informații privind calendarul prevăzut al ieșirilor nete de trezorerie ce rezultă din datoriile de asigurări recunoscute. Aceste informații se pot prezenta sub forma unei analize, în funcție de scadențele prevăzute, a sumelor recunoscute în bilanț;

(ii) dacă asigurătorul utilizează o altă metodă pentru a gestiona sensibilitatea la condițiile de pe piață, precum analiza valorii încorporate, el poate utiliza această analiză a sensibilității pentru a îndeplini cerințele prevăzute la alineatul (40) litera (a) din IFRS 7. Respectivul asigurător va prezenta, de asemenea, informațiile prevăzute la alineatul (41) din IFRS 7;

(e) informații privind expunerile la riscul de piață generate de instrumentele derivate încorporate care sunt cuprinse într-un contract de asigurare-gazdă dacă asigurătorul nu este obligat să evalueze și nu evaluează instrumentele derivate încorporate la valoarea justă.

(39A) Pentru a respecta prevederile alineatului (39) litera (b) litera (i), un asigurător va prezenta fie informațiile menționate la litera (a), fie pe cele menționate la litera (b), după cum urmează:

(a) o analiză a sensibilității care arată modul în care contul de profit și pierdere și capitalurile proprii ar fi fost influențate dacă ar fi intervenit fluctuațiile variabilei de risc pertinente care ar fi fost posibile în mod rezonabil la data bilanțului, metodele și ipotezele utilizate în elaborarea analizei sensibilității și orice modificare a metodelor și ipotezelor utilizate față de perioada anterioară. Cu toate acestea, dacă un asigurător utilizează o altă metodă pentru a gestiona sensibilitatea la condițiile pieței, precum analiza valorii încorporate, acesta poate să îndeplinească obligațiile menționate în cele ce urmează prezentând informații despre cealaltă analiză a sensibilității, precum și informațiile prevăzute la alineatul (41) din IFRS 7;

(b) informații calitative privind sensibilitatea și informații despre termenele și condițiile contractelor de asigurare care au un impact semnificativ asupra valorii, scadenței și incertitudinii fluxurilor de trezorerie viitoare ale asigurătorului.

APENDICELE D

Amendamente la IFRS 7 în cazul în care nu au fost aplicate amendamentele la IAS 39 Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare – *Opțiunea valorii juste*

În iunie 2005, Consiliul a publicat amendamentele la IAS 39 Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare – Opțiunea valorii juste, care urmau a fi aplicate exercițiilor financiare cu începere de la 1 ianuarie 2006. În cazul în care o entitate aplică IFRS 7 unui exercițiu financiar cu începere înainte de 1 ianuarie 2006 și nu aplică amendamentele la IAS 39 menționate anterior, ea va modifica IFRS 7 pentru respectivul exercițiu financiar după cum urmează. În alineatele modificate, pasajele noi sunt subliniate, iar pasajele eliminate sunt barate.

D1. Titlul ce precede alineatele (9) și (11) se modifică după cum urmează, iar alineatul (9) se elimină.

Datorii financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere

(11) O entitate va prezenta următoarele informații:

(a) metodele utilizate pentru a îndeplini cerințele prevăzute la alineatul (10) litera (a).

(b) dacă entitatea estimează că informațiile prezentate pentru a respecta prevederile alineatului (10) litera (a) nu reprezintă, în mod fidel, variațiile valorii juste a datoriei financiare care poate fi atribuită fluctuațiilor riscului de credit al acesteia, motivele care au permis să se ajungă la această concluzie și factorii pe care entitatea îi consideră relevanți.

Alineatul B5 litera (a) se modifică după cum urmează:

(a) criteriile reținute pentru desemnarea, la recunoașterea inițială, a activelor financiare sau a datoriilor financiare ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere.

Amendamente la IAS 1 – *Prezentarea situațiilor financiare*

Prezentul document prezintă modificările aduse IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare*. Aceste modificări finalizează unele propuneri conținute în proiectul 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate* (ED 7) publicat în iulie 2004. Celelalte propuneri prezentate în ED 7 au fost finalizate în IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*.

Entitățile aplică amendamentele conținute în prezentul document exercițiilor financiare cu începere de la 1 ianuarie 2007. Se încurajează aplicarea lor anticipată.

La textul standardului se adaugă un nou titlu și alineatele (124A) – (124C), după cum urmează.

Capitalul

(124A) **O entitate va prezenta informațiile care permit utilizatorilor situațiilor sale financiare să îi evalueze obiectivele, politicile și procedurile de gestionare a capitalului.**

(124B) Pentru a respecta prevederile alineatului (124A), entitatea prezintă următoarele informații:

(a) informații calitative privind obiectivele, politicile și procedurile de gestionare a capitalului, inclusiv (dar fără a se limita la):

(i) o descriere a elementelor care fac obiectul procedurilor sale de gestionare a capitalului;

(ii) în cazul în care entitatea se supune, în temeiul regulilor exterioare, unor cerințe privind capitalul său, natura acestor cerințe și modul în care sunt integrate în gestionarea capitalului

și

(iii) modul în care entitatea își atinge obiectivele de gestionare a capitalului;

(b) informații cantitative sintetice privind elementele incluse în gestionarea capitalului. Anumite entități consideră anumite datorii financiare (de exemplu unele împrumuturi subordonate) ca făcând parte din capital. Altele exclud din capitalul lor anumite elemente recunoscute în capitalurile proprii (de exemplu cele care rezultă din acoperirea împotriva riscurilor a fluxurilor de trezorerie);

(c) modificările informațiilor de la literele (a) și (b) de la un exercițiu financiar la altul;

(d) faptul că entitatea s-a conformat cerințelor în materie de capital cărora li se supune în temeiul regulilor exterioare;

(e) dacă entitatea nu s-a conformat cerințelor respective, consecințele acestui fapt.

Aceste informații vor avea la bază datele furnizate la nivel intern către conducerea de vârf a entității.

(124C) O entitate poate să gestioneze capitalul în mai multe feluri și să se supună unui număr diferit de cerințe privind acest capital. De exemplu, un conglomerat poate să cuprindă entități care desfășoară activități de asigurare și alte entități care desfășoară activități bancare și aceste entități diferite pot să opereze în mai multe țări. În cazul în care o prezentare sintetică a cerințelor privind capitalul și modalitățile de gestionare a acestuia riscă să nu furnizeze o informație utilă sau să ofere utilizatorului respectivelor situații financiare o imagine falsă asupra resurselor unei entități, entitatea respectivă prezintă informații distincte pentru fiecare cerință privind capitalul căreia i se supune.

Amendamente la Standardele internaționale de Raportare Financiară

IAS 39 Instrumente financiare: Recunoaştere şi evaluare

IFRS 4 *Contracte de asigurări*

Contracte de garanție financiară

AMENDAMENTE LA STANDARDE

Prezentul document prezintă amendamentele la standardele IAS 39 *Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare* și IFRS 4 *Contracte de asigurări*, precum și modificările care rezultă pentru IAS 32 *Instrumente financiare: Prezentare și descriere* și IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*. El conține, de asemenea, amendamente la Baza pentru concluzii a IAS 39 și IFRS 4, la îndrumările referitoare la aplicarea IFRS 4 și la apendicele C la IAS 37 *Provizioane, datorii contingente și active contingente*. Aceste amendamente rezultă din propunerile cuprinse într-un proiect propunând amendamente la IAS 39 și IFRS 4 – *Contracte de garanție financiară și asigurarea pentru titularii de contracte de credit* publicat în iulie 2004.

Entitățile aplică aceste amendamente exercițiilor financiare cu începere de la 1 ianuarie 2006. Se încurajează aplicarea anticipată. În cazul în care entitățile aplică aceste amendamente unui exercițiu anterior, ele vor menționa acest fapt.

AMENDAMENTE LA IAS 39

În prezentul standard, alineatul (3) se elimină, iar alineatele (2) litera (e), (2) litera (h), (4) și (47) se modifică. La alineatul (9), definiția unei „datorii financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere" se modifică și se adaugă o nouă definiție imediat după definiția „activelor financiare disponibile pentru vânzare". Alineatul (AG4) devine alineatul (AG3A), iar alineatul (AG4A) se modifică și devine alineatul (AG4). Se adaugă alineatele (AG4A) și (103B).

Alineatul (43) este prezentat în cele ce urmează pentru informare, dar nu se modifică.

Amendamentele la alineatele (2) litera (h) și (47) litera (d) transferă cerințele de evaluare privind anumite angajamente de creditare de la secțiunea „Domeniul de aplicare" la secțiunea „Evaluare", fără însă a le modifica.

(2) Prezentul standard va fi aplicat de către toate entitățile pentru toate tipurile de instrumente financiare, exceptând:

…

(e) drepturile și obligațiile din cadrul (i) unui contract de asigurare, astfel cum este definit în IFRS 4 *Contracte de asigurări*, altele decât drepturile și obligațiile emitentului în temeiul unui contract de asigurare care corespunde definiției unui contract de garanție financiară de la alineatul (9) sau (ii) al unui contract care intră sub incidența IFRS 4 deoarece conține o caracteristică de participare discreționară. Cu toate acestea, prezentul standard se aplică unui instrument derivat care este încorporat într-un astfel de contract dacă instrumentul derivat nu este el însuși un contract care intră sub incidența IFRS 4 [a se vedea alineatele (10) – (13) și apendicele A alineatele (AG27) – (AG33)]. De asemenea, dacă un emitent de contracte de garanție financiară a indicat anterior, în mod expres, faptul că privește aceste contracte ca fiind contracte de asigurare și le-a aplicat tratamentul contabil aplicabil contractelor de asigurare, emitentul respectiv poate alege să aplice fie prezentul standard, fie IFRS 4 pentru contractele de garanție financiară în cauză [a se vedea alineatele (AG4) și (AG4A)]. Emitentul poate să decidă pentru fiecare contract în parte, însă pentru fiecare contract alegerea lui este irevocabilă;

…

(h) **angajamentele de creditare, altele decât cele prevăzute la alineatul (4). Emitentul angajamentului de creditare aplică IAS 37 altor angajamente de creditare care nu intră sub incidența prezentului standard. Cu toate acestea, toate angajamentele de creditare se supun prevederilor de derecunoaștere din cadrul prezentului standard [a se vedea alineatele (15) – (42) și apendicele A alineatele (AG36) – (AG63)].**

(4) **Următoarele angajamente de creditare intră sub incidența prezentului standard:**

(a) **angajamentele de creditare pe care entitatea le desemnează ca fiind datorii financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere. O entitate care a practicat vânzarea activelor rezultate din angajamentele sale de creditare la scurt timp după crearea lor aplică prezentul standard tuturor angajamentelor sale de creditare din aceeași categorie;**

(b) **angajamentele de creditare care pot face obiectul unei decontări nete în numerar sau în alt instrument financiar. Astfel de angajamente de creditare sunt instrumente derivate. Un angajament de creditare nu se consideră ca făcând obiectul unei decontări nete prin simplul fapt că este achitat prin plăți eșalonate (de exemplu, un credit ipotecat pentru construcții achitat prin plăți eșalonate în funcție de evoluția lucrărilor);**

(c) **angajamentele de acordare a unui împrumut la o rată a dobânzii mai mică decât cea a pieței. Alineatul (47) litera (d) reglementează evaluarea ulterioară a datoriilor rezultate din astfel de angajamente de creditare.**

(9) …

Definiția celor patru categorii de instrumente financiare

Un activ financiar sau o datorie financiară evaluat(ă) la valoarea justă prin contul de profit și pierdere **este un activ financiar sau o datorie financiară care îndeplinește una dintre următoarele condiții.**

(a) **Este clasificat(ă) ca fiind deținut(ă) pentru tranzacționare. Un activ financiar sau o datorie financiară se consideră ca fiind deținut(ă) pentru tranzacționare dacă reprezintă:**

…

(iii) **un instrument derivat (cu excepția unui instrument derivat care constituie un contract de garanție financiară sau un instrument de acoperire împotriva riscurilor desemnat și eficient).**

…

Definiția unui contract de garanție financiară

Un *contract de garanție financiară* este un contract care impune emitentului să efectueze plăți specificate pentru a rambursa titularului o pierdere pe care acesta o suportă din cauza faptului că un anumit debitor nu își îndeplinește obligația de plată la scadență în conformitate cu termenele inițiale sau modificate ale unui instrument de debit.

Evaluarea inițială a activelor financiare și a datoriilor financiare

(43) **La recunoașterea inițială a unui activ financiar sau a unei datorii financiare, o entitate îl (o) va evalua la valoarea justă majorată, în cazul unui activ financiar sau al unei datorii financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere, costurile tranzacției imputabile în mod direct achiziției sau emisiunii activului sau a datoriei financiare.**

Evaluarea ulterioară a datoriilor financiare

(47) **După recunoașterea inițială, o entitate va evalua toate datoriile financiare la costul amortizat prin metoda dobânzii efective, cu excepția:**

(a) **datoriilor financiare evaluate la valoarea justă prin contul de profit și pierdere. Aceste datorii, inclusiv instrumentele derivate care constituie datorii, se evaluează la valoarea justă, cu excepția unei datorii derivate asociate cu și urmând a fi decontată printr-un instrument de capitaluri proprii necotat a cărui valoare justă nu poate fi evaluată în mod credibil și care trebuie evaluat la cost;**

(b) **datoriilor financiare care apar atunci când un transfer al unui activ financiar nu respectă condițiile de derecunoaștere sau când continuă să se aplice metoda implicării. Alineatele (29) și (31) se aplică pentru evaluarea unor astfel de datorii financiare;**

(c) **contractelor de garanție financiară în conformitate cu definiția de la alineatul (9). După recunoașterea inițială, emitentul unui astfel de contract îl evaluează [cu excepția cazurilor în care nu se aplică alineatul (47) literele (a) și (b)] la suma cea mai mare dintre următoarele:**

(i) **suma determinată în conformitate cu prevederile IAS 37 *Provizioane, datorii contingente și active contingente***

și

(ii) **suma recunoscută inițial [a se vedea alineatul (43)] din care se scad, după caz, amortizările cumulate recunoscute în conformitate cu IAS 18 *Venituri din activități curente*;**

(d) **angajamentele de acordare a unui împrumut la o rată a dobânzii mai mică decât cea de pe piață. După recunoașterea inițială, emitentul unui astfel de angajament îl evaluează [cu excepția cazurilor în care nu se aplică alineatul (47) litera (a)] la suma cea mai mare dintre următoarele:**

(i) **suma determinată în conformitate cu prevederile IAS 37**

și

(ii) **suma recunoscută inițial [a se vedea alineatul (43)] din care se scad, după caz, amortizările cumulate recunoscute în conformitate cu IAS 18.**

Datoriile financiare care sunt desemnate ca elemente acoperite împotriva riscurilor fac obiectul regulilor contabilite de acoperire împotriva riscurilor prevăzute la alineatele (89) – (102).

(AG4) Contractele de garanție financiară pot avea diferite forme juridice, precum o garanție financiară, anumite tipuri de acreditive, un contract pentru neîndeplinirea obligațiilor de creditare sau un contract de asigurare. Tratamentul lor contabil nu depinde de forma lor legală. Iată câteva exemple de tratamente corespunzătoare [a se vedea alineatul (2) litera (e)]:

(a) Deși un contract de garanție financiară corespunde definiției unui contract de asigurare în conformitate cu IFRS 4, emitentul aplică prezentul standard dacă riscul transferat este considerabil. Cu toate acestea, dacă emitentul a indicat anterior, în mod expres, faptul că înțelege aceste contracte ca fiind contracte de asigurare și le-a aplicat tratamentul contabil rezervat contractelor de asigurare, emitentul respectiv poate alege să aplice contractelor de garanție financiară fie prevederile prezentului standard, fie IFRS 4. Dacă se aplică prezentul standard, alineatul (43) îl obligă pe emitent să recunoască inițial un contract de garanție financiară la valoarea justă. Dacă contractul de garanție financiară a fost emis în favoarea unei părți care nu este legată în cadrul unei tranzacții autonome încheiate în condiții de concurență normală, valoarea sa justă inițială este susceptibilă să fie egală cu prima primită, dacă nu există dovezi contrare. În consecință, în cazul în care contractul de garanție financiară nu a fost desemnat inițial ca fiind la valoarea justă prin contul de profit și pierdere sau dacă alineatele (29) – (37) și (AG47) – (AG52) nu se aplică (atunci când un transfer al unui activ financiar nu îndeplinește condițiile de derecunoaștere sau când continuă să se aplice metoda implicării), emitentul îl evaluează la suma cea mai mare dintre următoarele:

(i) suma determinată în conformitate cu prevederile IAS 37

și

(ii) suma recunoscută inițial din care se scad, după caz, amortizările cumulate recunoscute în conformitate cu IAS 18 [a se vedea alineatul (47) litera (c)];

(b) Anumite garanții referitoare la un credit nu cer, ca o condiție prealabilă plății, ca beneficiarul să fie expus la riscul neîndeplinirii de către debitor, la data scadenței, a obligațiilor de plată pentru un activ garantat, nici să suporte o pierdere cauzată de acest fapt. Astfel, o garanție poate să prevadă o plată în caz de variație a unui rating al creditului sau a unui indice de credit. O asemenea garanție nu constituie nici contract de garanție financiară în sensul prezentului standard, nici contract de asigurare în sensul IFRS 4. Ea constituie un instrument derivat pentru care emitentul aplică prezentul standard.

(c) Dacă un contract de garanție financiară a fost emis în legătură cu vânzarea mărfurilor, emitentul aplică IAS 18 pentru a determina momentul în care recunoaște veniturile care rezultă din garanție și din vânzarea mărfurilor.

(AG4A) Afirmațiile conform cărora un emitent consideră un contract ca fiind un contract de asigurare se găsesc, de obicei, în comunicările sale cu clienții și cu autoritățile de reglementare, în contractele sale, în documentele sale comerciale și în situațiile sale financiare. De asemenea, contractele de asigurare se supun deseori unor reguli contabile distincte de cele referitoare la alte tipuri de tranzacții, precum contractele emise de bănci sau societăți comerciale. În asemenea cazuri, situațiile financiare ale emitentului conțin, de obicei, o declarație conform căreia emitentul a aplicat aceste reguli contabile.

(103B) ***Contracte de garanție financiară*****(Amendamente la IAS 39 și IFRS 4), publicat în august 2005, a modificat alineatele (2) literele (e) și (h), (4), (47) și (AG4), a adăugat un alineat (AG4A) și o nouă definiție a contractelor de garanție financiară la alineatul (9) și a eliminat alineatul (3). Entitățile aplică aceste amendamente exercițiilor financiare cu începere de la 1 ianuarie 2006. Se încurajează aplicarea anticipată. În cazul în care o entitate aplică aceste modificări unui exercițiu anterior, ea va menționa acest fapt și va aplica, în același timp, amendamentele la IAS 32 și IFRS 4 aferente.**

AMENDAMENTE LA IFRS 4

Alineatele (4) litera (d), (B18) litera (g) și (B19) litera (f) se modifică, se introduce alineatul (41A) și se introduce definiția unui contract de garanție financiară la apendicele A după definiția valorii juste și înainte de definiția riscului financiar, după cum urmează.

(4) O entitate nu aplică prezentul IFRS pentru:

…

(d) contractele de garanție financiară, cu excepția cazului în care emitentul a indicat anterior în mod expres faptul că vede aceste contracte ca fiind contracte de asigurare și le aplică tratamentul contabil aplicabil contractelor de asigurare, caz în care respectivul emitent poate alege să aplice fie IAS 39 și IAS 32, fie prezentul standard contractelor de garanție financiare în cauză. Emitentul poate să decidă pentru fiecare contract în parte, însă pentru fiecare contract alegerea lui este irevocabilă.

(41A) ***Contracte de garanție financiară*** **(Amendamente la IAS 39 și IFRS 4), publicat în august 2005, a modificat alineatele (4) litera (d), (B18) litera (g) și (B19) litera (f). Entitățile aplică aceste amendamente exercițiilor financiare cu începere de la 1 ianuarie 2006. Se încurajează aplicarea anticipată. În cazul în care o entitate aplică acest modificări unui exercițiu anterior, ea va menționa acest fapt și va aplica, în același timp, amendamentele la IAS 39 și IAS 32 aferente.**

APENDICELE A

Definiții

Contract de garanție financiară Un contract care impune emitentului să efectueze plăți determinate pentru a rambursa titularului o pierdere pe care acesta o suportă din cauza faptului că un anumit debitor nu își îndeplinește obligația de plată la scadență în conformitate cu termenele inițiale sau modificate ale unui titlu de creanță.

APENDICELE B

(B18) Următoarele sunt exemple de contracte care constituie contracte de asigurare, dacă transferul riscului de asigurare este semnificativ:

…

(g) asigurare pentru titularii de contracte de credit, care asigură, pentru plăți specifice care trebuie făcute, plata deținătorului pentru o pierdere cu care se confruntă deoarece un debitor specificat nu efectuează plata la scadențele stabilite în conformitate cu termenele inițiale sau modificate ale unui instrument de debit. Aceste contracte pot avea diverse forme legale, precum cea a unei garanții financiare, a unor anumite tipuri de acreditive, a unui produs de neîndeplinire a obligațiilor ce rezultă dintr-un contract de credit sau a unui contract de asigurare. Cu toate acestea, deși aceste contracte corespund definiției unui contract de asigurare, ele corespund, de asemenea, definiției unui contract de garanție financiară în conformitate cu IAS 39 și intră sub incidența IAS 32 și IAS 39 și nu sunt reglementate de prezentul IFRS [a se vedea alineatul (4) litera (d)]. Cu toate acestea, în cazul în care emitentul unui contract de garanție financiară a indicat anterior în mod expres faptul că vede aceste contracte ca fiind contracte de asigurare și le aplică tratamentul contabil aplicabil contractelor de asigurare, emitentul respectiv poate alege să aplice fie IAS 39 și IAS 32, fie prezentul standard pentru contractele de garanție financiară în cauză.

(B19) Următoarele sunt exemple de elemente care nu constituie contracte de asigurare:

…

(f) un contract de garanție financiară pentru titularii unui contract de credit (sau acreditiv, produs al neîndeplinirii obligațiilor ce rezultă dintr-un contract de credit sau contract de asigurare a titularului de contract de credit) care impune plăți chiar dacă titularul nu a suportat o pierdere generată de incapacitatea debitorului de a efectua plățile la scadență (a se vedea IAS 39).

AMENDAMENTE ALE ALTOR STANDARDE

Entitățile aplică următoarele amendamente la IAS 32 (și IFRS 7, dacă aplică deja acest standard) atunci când aplică amendamentele aferente la IAS 39 și IFRS 4.

IAS 32 *Instrumente financiare: prezentare și descriere*

Alineatele (4) litera (d) și (12) se modifică după cum urmează.

(4) **Prezentul standard se aplică de către toate entitățile pentru toate tipurile de instrumente financiare exceptând:**

…

(d) **contractele de asigurare în conformitate cu IFRS 4 *Contracte de asigurare*. Cu toate acestea, prezentul standard se aplică instrumentelor derivate care sunt încorporate în contractele de asigurare dacă IAS 39 impune entității să le contabilizeze separat. De asemenea, un emitent aplică prezentul standard contractelor de garanție financiară în cazul în care acesta aplică IAS 39 la recunoașterea și evaluarea acestor contracte, dar aplică IFRS 4 atunci când alege, în conformitate cu alineatul (4) litera (d) din IFRS 4, să aplice IFRS 4 pentru recunoașterea și evaluarea acestor contracte.**

(12) Următorii termeni sunt definiți la alineatul (9) din IAS 39 și se utilizează în prezentul standard cu semnificația prevăzută în IAS 39.

…

— activ financiar sau datorie financiară la valoarea justă prin contul de profit și pierdere;

— contract de garanții financiare;

— angajament ferm.

…

IFRS 7 *Instrumente financiare: Informații prezentate*

Alineatul (3) litera (d) din IFRS 7 și lista definițiilor din apendicele A la IFRS 7 se modifică în același fel ca și IAS 32, după cum urmează.

(3) Prezentul standard se aplică de către toate entitățile pentru toate tipurile de instrumente financiare, exceptând:

…

(d) contractele de asigurare în conformitate cu IFRS 4 *Contracte de asigurare*. Cu toate acestea, prezentul standard se aplică instrumentelor derivate care sunt încorporate în contractele de asigurare dacă IAS 39 impune contabilizarea lor separată. De asemenea, un emitent aplică prezentul standard *contractelor de garanție financiară* în cazul în care acesta aplică IAS 39 la recunoașterea și evaluarea acestor contracte, dar aplică IFRS 4 atunci când alege, în conformitate cu alineatul (4) litera (d) din IFRS 4, să aplice IFRS 4 pentru recunoașterea și evaluarea acestor contracte.

APENDICELE A

Definiții

…

Definițiile următorilor termeni sunt prevăzute la alineatul (11) din IAS 32 și la alineatul (9) din IAS 39 și sunt utilizați în prezentul standard cu semnificația prevăzută în IAS 32 și IAS 39.

…

— activ financiar sau datorie financiară la valoarea justă prin contul de profit și pierdere;

— contract de garanții financiare;

— activ financiar sau datorie financiară deținută pentru tranzacționare.

…

Trimiteri de actualizat atunci când o entitate adoptă IFRS 7

În cazul în care o entitate aplică IFRS 7, trimiterile la IAS 32 se înlocuiesc cu trimiteri la IFRS 7 în următoarele alineate adăugate sau modificate de prezentul document:

— IAS 39 alineatul (103B)

— IFRS 4 alineatele (4) litera (d) și (41A) și alineatul (B18) litera (g) din apendicele B (două trimiteri)

INTERPRETAREA IFRIC 6

Datorii provenite din participarea la o piață specifică – Deșeuri din echipamente electrice și electronice

REFERINȚE

— IAS 8 *Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori*

— IAS 37 *Provizioane, datorii contingente și active contingente*

CONTEXT

(1) Alineatul (17) din IAS 37 definește un eveniment care obligă ca fiind un eveniment trecut care generează o obligație curentă, în cazul în care entitatea căreia îi revine această obligație nu dispune de alternative realiste pentru stingerea acesteia.

(2) Alineatul (19) din IAS 37 prevede că doar „obligațiile generate de evenimente trecute care sunt independente de acțiunile viitoare ale entității" sunt recunoscute ca provizioane.

(3) Intrarea în vigoare a Directivei Uniunii Europene privind deșeurile provenite din echipamente electrice și electronice (DEEE), care reglementează colectarea, tratarea, valorificarea și eliminarea fără pericole a deșeurilor, a ridicat problema privind momentul recunoașterii la datorii a obligației de declasificare a DEEE. Directiva face distincție între deșeurile „noi" și „istorice", precum și între deșeurile provenite din gospodăriile populației și cele din alte surse. Deșeurile noi se referă la produsele vândute cu începere de la 13 august 2005. Toate echipamentele electrocasnice vândute înainte de acea dată se consideră ca fiind surse de deșeuri istorice în sensul directivei respective.

(4) În conformitate cu directiva respectivă, costul gestionării deșeurilor provenite de la echipamente electrocasnice istorice ar trebui suportate de producătorii respectivului tip de echipamente prezenți pe piață în decursul unei perioade care urmează a fi stabilită de legislația în materie a fiecărui stat membru (perioadă de evaluare). Ea prevede că fiecare stat membru pune în aplicare un sistem în cadrul căruia producătorii să contribuie proporțional la acoperirea acestor costuri, „de exemplu, proporțional cu cota lor de piață respectivă pe tipuri de echipamente".

(5) Mai mulți termeni utilizați în prezenta interpretare, precum „cotă de piață" și „perioadă de evaluare", pot fi definiți în mod foarte diferit în legislațiile în domeniu ale statelor membre. De exemplu, durata perioadei de evaluare ar putea fi de un an sau doar de o lună. De asemenea, evaluarea cotei de piață și formulele utilizate pentru calculul obligației pot fi diferite în legislațiile interne ale statelor membre. Totuși, aceste exemple se referă numai la evaluarea datoriei, care nu intră sub incidența prezentei interpretări.

DOMENIU DE APLICARE

(6) Prezenta interpretare furnizează linii directoare privind recunoașterea, în situațiile financiare ale producătorilor, a datoriilor asociate gestionării deșeurilor în conformitate cu directiva UE privind DEEE, în ceea ce privește vânzările de echipamente electrocasnice istorice.

(7) Interpretarea nu se referă nici la deșeurile noi, nici la deșeurile istorice provenite din alte surse decât gospodăriile populației. Datoriile rezultate din gestionarea acestor deșeuri sunt reglementate în mod corespunzător de IAS 37. Cu toate acestea, dacă în legislația națională deșeurile noi provenite din gospodăriile populației sunt tratate în același mod ca și deșeurile istorice provenite din aceste gospodării, principiile interpretării se aplică cu trimitere la ierarhia surselor prevăzută la alineatele (10) – (12) din IAS 8. Această ierarhie se aplică, de asemenea, altor reglementări care impun obligații asemănătoare modelului de atribuire a costurilor prevăzut de directiva europeană.

ASPECTE DEZBĂTUTE

(8) IFRIC a fost invitat să stabilească, în contextul declasificării DEEE, ce anume constituie eveniment care obligă în conformitate cu alineatul (14) litera (a) din IAS 37 pentru recunoașterea unui provizion pentru costurile gestionării deșeurilor:

— fabricarea sau vânzarea echipamentelor electrocasnice istorice?

— prezența pe piață în cursul perioadei de evaluare?

— costurile apărute din cauza activităților de gestionare a deșeurilor?

CONSENS

(9) Prezența pe piață în cursul perioadei de evaluare constituie un eveniment care obligă în conformitate cu alineatul (14) litera (a) din IAS 37. În consecință, fabricarea sau vânzarea echipamentelor electrocasnice istorice nu dă naștere unei datorii pentru gestionarea deșeurilor provenite din aceste echipamente. Deoarece obligația referitoare la echipamentele electrocasnice istorice este asociată cu prezența pe piață în cursul perioadei de evaluare și nu cu fabricarea și vânzarea produselor care trebuie eliminate, nu există obligație până în momentul în care există o cotă de piață în cursul perioadei de evaluare. De asemenea, evenimentul care obligă poate să nu depindă de perioada în cursul căreia se desfășoară activitățile legate de gestionarea deșeurilor și apar costurile aferente.

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

(10) Entitățile vor aplica prezenta interpretare exercițiilor financiare cu începere de la 1 decembrie 2005. Aplicarea anticipată este încurajată. În cazul în care o entitate aplică interpretarea unui exercițiu financiar cu începere înainte de 1 decembrie 2005, ea va menționa acest fapt.

TRANZIȚIE

(11) Modificările politicilor contabile se vor efectua în conformitate cu IAS 8.